

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Α' ΤΕΥΧΟΣ 43^{ον}

19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1925

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΝΕΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
ΕΙΔΙΚΟΥ

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ Ντὲ ΣΙΒΡΙΕ
Ι. Η. ΜΑΛΛΩΣΗ

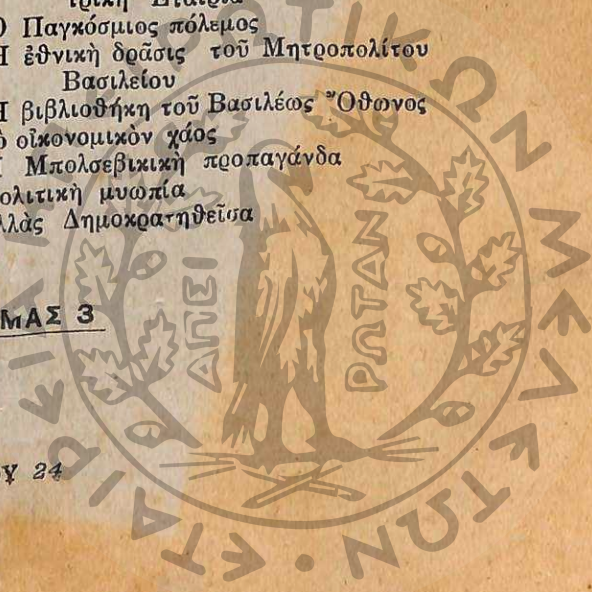
Δ. ΠΕΤΡΑΚΑΚΟΥ
Ν. ΒΛΙΑΜΟΥ
ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ
Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

Ἑλληνικὸν Συνδικατὸν καὶ Ἡλεκ-
τρικὴ Ἑταιρεία
Ὁ Παγκόσμιος πόλεμος
Ἡ ἐθνικὴ δράσις τοῦ Μητροπολίτου
Βασιλείου
Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Βασιλέως Ὁδωνος
Τὸ οἰκονομικὸν χάος
Ἡ Μποσεβικικὴ προπαγάνδα
Πολιτικὴ μυωπία
Ἑλλὰς Δημοκρατηθεῖσα

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ 3

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ετησία	Δοχ.	150
»	Εξαμήνιος	»	75
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ			
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικώς)	λίρα	Αγγλ.	1-
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	Δολ.		5

Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιών ἰδιαίτεροι συμφωνίαι.
Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.
Ἡ «Νέα Ἐποχή» θὰ δημοσιεύῃ βιβλιοκρισίαν τῶν πρὸς αὐτὴν ἀποστελλομένων βιβλίων
Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

FRESCO

ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΜΕΞΗ
ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ

ΤΑ ΝΕΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ

ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΠΝΟΝ ΠΙΠΑΣ

BOMBOS

TOBACCO
BLEND

ΥΓΙΕΙΝΟΣ-ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΣ-ΕΥΘΗΝΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΑ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΞΕΝΩΝ ΚΑΠΝΩΝ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

“

ΤΕΛΕΙΟΝ

”

B. & M
ΜΕΞΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ **ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ** ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

Ο ΝΕΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Πατριαρχείων ἐξελέξεν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τὸν Μητροπολίτην Νικαίας Βασίλειον.

Ὁ νέος Πατριάρχης, ὅστις ἐπιφημεῖται Βασίλειος Γ', ἐγεννήθη ἐν Χρυσουπόλει τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1855, διήρυσεν δ' ἐκεῖ τὰ πρῶτα μαθήματα. Συμπληρώσας τὰς ἐγκυκλίους, θεολογικὰς καὶ φιλολογικὰς σπουδὰς ἐν Ἀθήναις, ἀνηγορεύθη τῷ 1871 Διδάκτωρ τῆς Θεολογίας. Διορισθεὶς τῷ 1872 καθηγησίας τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θεολογικῆς Σχολῆς, διετέλεσε τοιοῦτος ἐπὶ ὀκταετίαν. Ἀκαταπόνητος μελετητὴς ἐνέκυψε διαρκούσης τῆς ἐν Χάλκῃ καθηγήσεως εἰς σοβαρωτάτας μελέτας, καὶ δὴ περὶ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ χειρόγραφα, μεταβάς δις εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Διερευνῶν τὰ ἀποκείμενα χειρόγραφα ἐν ταῖς Βιβλιοθήκαις τῆς Θεολογικῆς καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Φαναρίῳ Ἀγιοταφτικοῦ Μετοχίου καὶ ἐν ταῖς Βιβλιοθήκαις τοῦ Ἁγίου Ὄρους, συνεκόμενος καὶ κατέταξε πολὺ τιμὸν ὕλην ἀφορῶσαν εἰς τὸ περίφημον περίγραφον Δανιηλὺ πόμνημα τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου ἐπισκόπου Ρώμης, εἰς διάφορα ἀνέκδοτα συγγραμματα τοῦ ἀντιπάλου τοῦ Φωτίου μητροπολίτου Σμύρνης Μητροφάνους, εἰς τὸν προσόμιον τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Θεοφύλακτου, ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, περὶ ἐλασμάτων προφητῶν, εἰς δύο λόγους τῶν μητροπολιτῶν Ἀθηνῶν Μιχαὴλ Ἀ' κομινάτου καὶ Γεωργίου Βουρτζεῖν καὶ εἰς διάφορα ἄλλα. Αἱ μελέται αὗται προκαλέσασαι πολλὴν ἐντύπωσιν παρὰ τοῖς σοφοῖς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ ἐπανελημμένως

ἀνατυπωθεῖσαι, κατέστησαν τὸν πολὺν θεολόγον πασίγνωστον. Μεταβάς εἰς τὴν Ἑσπερίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν καὶ μελετῶν αὐτοῦ, ἐπεσκέφθη τὰς πλουσίας εἰς ἑλληνικὰ χειρόγραφα Βιβλιοθήκας τοῦ Βατικανοῦ, τὴν Λατινεϊανὴν τῆς Φλωρεντίας, τῆς Βιέννης, τοῦ Μονάχου, τῆς Λειψίας, τοῦ Βερολίνου, τῶν Παρισίων, τοῦ Λονδίνου, τῆς Ὁξωνίας καὶ συνεκόμενος ἐκεῖθεν νέαν πολὺ τιμὸν ὕλην καὶ δὴ ἐκ χειρογράφου τοῦ Μονάχου ἐφορμήσαν τοῦ Ὁριγένους εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον.

Ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Ἑσπερίας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, διευθύνων αὐτὴν ἐπὶ τετραετίαν, καὶ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», ἐπισήμου ὁργάνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, πλείστα ἀγνωστα καὶ ἀνέκδοτα κειμήλια τῆς ἐκκλησιαστικῆς φιλολογίας καὶ ἱστορίας ἐν αὐτῇ δημοσιεύσας. Δεινὸς ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ συνεκέντρων ἄπειρον πληθὸς κατὰ τὰ κηρύγματα αὐτοῦ. Τῷ 1889 ἐγένετο Μητροπολίτης Ἀρχιάλουν, ἐργασθεὶς ἀόκνως πρὸς προαγωγὴν τῶν ἐν τῇ μητροπόλει Ἀρχιάλουν ἀκαμάτων ἑλληνικῶν κοινωτήτων καὶ κέντρων, τῶν ὁποίων τὰ κατὰ χιλιάδας ἀριθμούμενα τότε μέλη ἐθνικώτατα ἐργάζοντο ὑπὸ τὴν ζωγράφον πνοὴν τοῦ διαπρεποῦς ἱεράρχου. Ὅτε κατὰ τὸ 1894 ἐδημοσιεύθη τὸ ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Βουλῆς, δι' οὗ ἐσταγυαλίζοντο κυριαρχικῶς τὰ δίκαια τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων καὶ τῆς παλαιμάχου ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ὁ ἀτρόμητος Βασίλειος, ἐπισχυόμενος ὑπὸ πάντων τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρω-

μυλία, Ἑλλήνων κατώρθωσε δι' ὑπομνημάτων, ἀναφορῶν καὶ διαμαρτυριῶν πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βουλὴν τῆς Βουλγαρίας, ἀποτρέψῃ τὸν ἀπειλήσαντα τότε τὸν Ἑλληνισμὸν κίνδυνον, οἷσις βραδύτερον, μετὰ ἔτη, ἄγριος εἰς ἄγρια κατατμήματα ἐξεδηλώθη, προκαλέσας τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀποτροπιασμὸν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Τῷ 1896, κληθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς Συνδικτὸς ἀπεστάλη μετὰ δύο ἄλλων ἱεραρχῶν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας εἰς τὴν ἱερὰν χοίαν καὶ στέψιν τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου τοῦ Β'. τοῦ κατὰ τὴν Ρωσικὴν ἐπανάστασιν φονευθέντος ἐν Σιβηρίᾳ. Μετὰ τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ φροβρούς τῶν Ἑλλήνων διωγμοὺς καθ' ὅσους ὁ Βασιλεὺς ἐπέδειξε θαυμάσιον σθένος, ἀφορὸς προμαχῶν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ, μετετέθη εἰς

ἄλλας ἐκ περιτροπῆς ἐπαρχίας, πανταχοῦ δι-
ακρινόμενος. Διατελέσας ἐπανειλημμένως Συ-
νοδικτὸς, μετασχὼν πάσης τῆς κατὰ τὰ τελευ-
ταία ἔτη ἐκκλησιαστικῆς κινήσεως, συνετὸς
καὶ δεξιὸς τὴν ἀντίληψιν, ἤσκησε μεγίστην ἐ-
πιρροὴν ἐν τοῖς πράγμασι τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριαρχείου. Τοιοῦτος ὁ πολὺς ἱεράρχης
πρὸς τὸν ἀποβλέπει μετ' ἐλπίδων τὸ γένος
κατὰ τὰς δεινὰς ἡμέρας, ἃς παρεσκύασαν
καὶ κατειργάσθησαν ποικίλα σφάλματα καὶ
φοβερά διακρίσεις πρόρριζα ὑποσκάψασαι
τὸν αἰώνιον θρόνον τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως. Ἐκ τῆς σωφροσύνης, τῆς δυνάμεως καὶ
τῆς μελιχρότητος τοῦ σεπτῶ ἱεράρχου πολλὰ
ἀπεκδέχεται, καὶ δικαίως, τὸ δοκιμαζόμενον
πλήρωμα τοῦ κλίματος τῆς Μεγάλης τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθο-
δοξία ὅλη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, 13ην Ἰου-
νίου, ἔλαβε χώραν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ
ἐκλογή τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου,
ἐκλεγέντος τοῦ Μητροπολίτου Νικαίας Κυ-
ρίου Βασιλείου Κυριακίδου, κληρικοῦ εὐρείας
μορφώσεως, μέλλοντος νὰ καθέξῃ τὸν Οἰ-
κουμενικὸν θρόνον ὑπὸ τὸ ὄνομα Βασιλείου
Γ'. Ἡ ὁμαλὴ καθ' ὅλα διεξαχθεῖσα ἐκλογή
καὶ ἡ ἐπιδεινύουσα ἀπὸ μέρους τοῦ Νομάρ-
χου Κωνσταντινουπόλεως ἰδιόζουσα προσο-
χὴ εἰς τὴν περιφρούρησιν αὐτῆς ὡς καὶ ἡ
προσωπικὴ παρέμβασις αὐτοῦ πρὸς ἀποσόβη-
σιν ἀπειληθεῶν ταραχῶν ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν
τοῦ Παπᾶ Εὐθύμη, προυξένησαν γενικῶς
ἱκανοποιητικὴν ἐντύπωσιν. Διελύθησαν οὐ-
τως ὅλοι οἱ δημιουργηθέντες φόβοι περὶ
νέας περιπλοκάς τοῦ Πατριαρχικοῦ ζητήμα-
τος μετὰ τὸ θλιβερὸν ὄντως γεγονός τῆς
κακοποιήσεως τοῦ Μητροπολίτου Σάρδεων.

Ἐπικρατεῖ ἤδη μετὰ λόγου ἡ πεποίθησις
ὅτι ἐξασφαλισμένης τῆς ὑποστάσεως τοῦ
Πατριαρχικοῦ θεσμοῦ, αἱ σχέσεις μεταξὺ
τῶν δύο Κρατῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας
θέλουσι εἰσελθεῖν εἰς ὁδὸν ὁμαλῆς ἐξελίξεως,
προαγόμεναι εἰς ἐγκαρδιότητα, χάρις εἰς τὰς
ἐκατέρωθεν ἐπιδεικνυόμενας ἀπὸ τινος εὐ-
μενείας διαθέσεις. Ἡ ἀγαγνώρισις τοῦ νέου
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὑπὸ τῆς Κυβερ-
νήσεως τῆς Ἀγκύρας δύναται οὕτω νὰ θεω-

ρηθῇ ὡς γεγονός ἀπολύτως ἀσφαλές, ἐλπί-
ζεται δὲ ὅτι ταυτοχρόνως θὰ ληφθῶσι παρὰ
τῆς Τουρκίας πάντα τὰ ἐνδεικνύμενα μέ-
τρα πρὸς παρεμπόδισιν πάσης ξένης ἐπεμβά-
σεως εἰς τὰς πατριαρχικὰς ὑποθέσεις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς διακοπῆς
τῶν Ἑλληνοσερβικῶν διαπραγματεύσεων
πρόσφατοι πληροφορίες ἀναφέρουν ὡς λίαν
ἐνδεχομένην τὴν προσεχῆ ἐπανάληψιν αὐ-
τῶν. Ἡ δὴλωσις τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ.
Παγκάλου, ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τοὺς «Τά-
ξις» φαίνεται ὅτι παρήγαγεν ἐξαιρετικὴν ἐν-
τύπωσιν ἐν Βελιγραδίῳ, ἐνθα οἱ ἰθύνοντες
πολιτικοὶ ἐξέφρασαν εἰλικρινὴ ἐπιθυμίαν
περὶ ἐπανάληψιν τῶν διακοπεισῶν δια-
πραγματεύσεων πρὸς αἰσίαν συνομολόγησιν
τῆς Συμμαχίας. Ἐτονίσθη σχετικῶς πρὸς
τοῦτο τὸ γεγονός ὅτι ἐν Βελιγραδίῳ
ἐπικρατεῖ ἀρίστη διάθεσις ἀπέναντι τῆς
Ἑλλάδος τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων καὶ
οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ ὅπως θιγῇ τὸ παράπαν ἡ
ἐθνικὴ ἑλληνικὴ ἀξιοπρέπεια.

Οἱ σερβικοὶ ἐπίσημοι κύκλοι ἐξεδήλωσαν
τὴν ἐκπλήξιν των διὰ τὸν ἰσχυρισμὸν μερί-
δος τοῦ ἀθηναϊκοῦ Τύπου ὅτι ἡ σερβικὴ
διάψευσις τῶν συνεννοήσεων μετὰ τῆς Βουλ-
γαρίας ἀπετέλει τέχνασμα. Ἡ διάψευσις
τῆς εἰδήσεως ταύτης, προελθούσης ἐξ ἰταλι-
κῆς πηγῆς, ὑπῆρξε τουναντίον ταχεῖα καὶ

ἐντονος, ἀκριβὼς διότι ἐπεκράτει ἐν Βελι-
γραδίῳ ἡ διάθεσις νὰ εἰδοποιηθῇ καταλλή-
λως ἡ ἐν Ἑλλάδι δημοσία γνώμη ὅπως μὴ
πίπτῃ θῦμα ξένων μηχανορραφῶν ἀποσκο-
πουσῶν τὴν παρεμβολὴν ζιζανίων μεταξὺ
Ἑλλάδος καὶ Σερβίας καὶ τὴν παρεμπέδι-
σιν τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν διαπραγμα-
τεύσεων.

Τὸ ἐσωτερικὸν πολιτικὸν ζήτημα τῆς
Γιουγκοσλαβίας τείνει νὰ διευθετηθῇ τε-
λείως. Μετὰ τὴν ψήφον ἐμπιστοσύνης πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν, δοθεῖσαν ἀπὸ κοινοῦ παρὰ
τε τῶν ριζοσπαστῶν καὶ τῶν Κρατῶν, ὁ
Πρωθυπουργὸς τῆς Γιουγκοσλαβίας κ. Πά-
σιτς ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν παραθερίζοντα
εἰς Μπλεστ Βασιλέα Ἀλέξανδρον ὅτι ἡ ψή-
φος αὕτη δημιουργεῖ νέαν κοινοβουλευτι-
κὴν κατάστασιν, συνετεία τῆς ὁποίας ἀπαι-
τεῖται ἡ παραιτήσις τῆς Κυβερνήσεως. Εἶνε
βέβαιον ὅτι μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραι-
τήσεως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, θὰ ἀνασχημα-
τισθῇ ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ὑπὸ τὴν Προ-
εδρείαν τοῦ κ. Πάσιτς, συμμετεχόντων
τριῶν ἢ τεσσάρων ραδιτιστικῶν Βουλευτῶν.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν δύο κομμάτων,
ριζοσπαστικῶν καὶ ραδιτιστικῶν συνεζήτησε
πρὸ τινων ἡμερῶν τὴν συναφθεῖσαν μεταξὺ
αὐτῶν συμφωνίαν καὶ ἐνέκρινε αὐτὴν μετ'
ἐπενυμφισμῶν καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας.
Ἡ ἰδιαιτέρα συνέλευσις τῶν ραδιτιστικῶν ἐ-
νέκρινε ἐπίσης τὸν νέον προσανατολισμὸν
τοῦ κόμματος καὶ οὕτως ἡ Γιουγκοσλαβία
εἰσερχεται ἤδη εἰς περίοδον πλήρους ὁμαλό-
τητος πολιτικοῦ βίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν δῆθεν κα-
ταπίσεων τῆς σερβικῆς μειονότητος, ἀπὸ
μέρους τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν Μακεδονίας
συμφωνῶς πρὸς ἐν φαντασιώδεις τηλεγρά-
φημα ἐκ Θεσσαλονίκης δημοσιευθὲν παρὰ
τῶν ἐφημερίδων τοῦ Βελιγραδίου, δυνάμεθα
νὰ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν πρόκειται ν' ἀν-
τιμετωλισωμεν σοβαρὰ ἐπακόλουθα. Τὰ ἀ-
κριβῆ γεγονότα εἶναι καθ' αὐτὸ ἀσήμαντα,
πρόκειται δὲ ἄλλως περὶ συλλήψεως παρὰ
τὰ Γιεντισὰ δύο βουλγαροφώνων παρανό-
μως δολοφονούντων, ἡττις προκαλέσας
προφανῶς ἐκ παρεξηγήσεως τὴν δι-
αμαρτυρίαν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γενικοῦ
Προξένου τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἄλλ' εἰς
τὴν διαμαρτυρίαν ταύτην ἐδόθη ἡ δικαία
ἀπάντησις καὶ τὸ ἐπεισόδιον δύναται νὰ θε-
ωρηθῇ ὡς λήξαν τελικῶς.

Ἐν Βουλγαρίᾳ παρατηρεῖται ἐσχάτως ποιὰ

τις πολιτικὴ ζύμωσις. Κατὰ προσφάτους πλη-
ροφορίας ἐκ Σόφιας πλείστοι δυσηρεστημέ-
νοι ραδοσλαυφικοὶ ἐγκατέλιπον ὁριστικῶς
τὰς τάξεις τοῦ κόμματός των, ἐνωθέντες
μετὰ τῶν ὁπαδῶν τοῦ δολοφονηθέντος πρὸ
πολλοῦ πολιτικοῦ Γενάδιεφ. Οὕτω διὰ τῆς
συνεργασίας ταύτης ἀνανεοῦται ἡ ὑπόστασις
τοῦ ἁλλοτεᾶ καὶ σταμπουλωφικοῦ κόμματος
ἡ ὁποία πρόκειται καὶ ν' ἀναγγελθῇ πανη-
γυρικῶς πρὸς τὸν βουλγαρικὸν λαόν. Εἶνε
ὅμως λίαν ἀμφίβολον ἂν τὸ γεγονός τοῦτο
δύναιται νὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν τινα ἐπὶ τῆς ἐν
Βουλγαρίᾳ ἐσωτερικῆς καταστάσεως, τουλά-
χιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Πληροφορίαι ἐκ Βουκουρεστίου ἀναφέ-
ρουν ἥδη ὅτι ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις ἀπε-
φάσισε νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἐπανακάμπτον-
τας ἐξ Ἑλλάδος Ρουμάνους ἐπαρκὴ γῆν πρὸς
καλλιέργειαν, ἀροτριῶντα κτήνη καὶ κατοι-
κίαν, παρεχομένης εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν
ἐκτάσεως δέκα ἑκταρίων. Ἡ μεταφορὰ τῶν
ἐπανακαμπτόντων θὰ γίνῃ διὰ θαλάσσης ἐκ
Θεσσαλονίκης, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ὁ ἐποι-
κισμὸς αὐτῶν λάβῃ χώραν παρὰ τὴν Δο-
βρουτᾶν.

Ἐν Ρουμανίᾳ ἡ πολιτικὴ ζωὴ οὐδὲν ἐν-
διαφέρον παρουσιάζει ἤδη κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τοῦ θέρους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκο-
νομικὴν ζωὴν τῆς ρουμανικῆς χώρας φαι-
νεται ὅτι αὕτη θὰ δυσχερανθῇ ἐκ σοβαρῶν
καιρικῶν ἀτυχημάτων. Πρόσφατοι καταιγί-
δες προὔξενον σοβαρὰς ζητίας εἰς τὰ σι-
τηρὰ, τῶν ὁποίων ἡ ἐφετερινὴ παραγωγή
προβλέπεται οὕτω μετρία.

Ἐν Μαρόκῳ ἡ κατάστασις ἐξακολουθεῖ
οὕτω λίαν δυσάρεστος διὰ τὰ γαλλικὰ στρα-
τεύματα. Λέγεται ὅτι ὁ Μαροκινὸς φύλαρ-
χος ἀνέπτυξε τὴν ἐπίθεσιν του κατὰ τῶν
Γάλλων, ἀποκαλύπτων ἤδη τοὺς πραγματι-
κοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς του, συνιστα-
μένους εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ Φέξ. Εἰς μι-
κρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης ἀπόστασιν δι-
εξάγονται ἤδη λυσσώδεις μάχαι, τῶν Μαρο-
κινῶν ἐπαναστατῶν ἐπιτιθεμένων μεθ' ὁρ-
μῆς. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀπότομος αὕτη ἐνστάσις
τῆς μαροκινῆς ἐπιθέσεως ἀποτελεῖ ἀπάντη-
σιν εἰς τὰς γαλλικὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις.

PROBUS

φασισμένη να μη ανεχθῇ οἰανδήποτε ἐκμετάλλευσιν ζητημάτων διγόντων γενικώτερα συμφέροντα τῆς χώρας καὶ ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς ὅχι ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἐπιπέδου καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐλέγχου ἀλλὰ μετὰ τὴν ὑστερόβουλον πρόθεσιν νὰ τὴν φέρῃ ἀντιμέτωπον πρὸς τὸ στράτευμα.

«Ο κ. Καφαντάρης λαβὼν γνῶσιν τῶν ὡς ἄνω δηλώσεων τοῦ κ. Παγκάλου, ἀπήγγησεν ὡς ἑξῆς :

«Ο Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀπαντῶν εἰς τὰς δηλώσεις μου διὰ τὰς γενομένας αὐθαιρέτους καταδιώσεις κατὰ τοῦ Τύπου, φέρεται εἰπὼν, σὺν ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς : «Ο κ. Καφαντάρης ἔχει ἀκόμη εὐθύνας, συνδεόμενας μετὰ τὴν ὑπογραφήν διαφόρων συμβάσεων, ἐλπίζω δὲ, ὅτι ταχέως ὁ Ποινικὸς Νόμος θὰ φθάσῃ καὶ μέχρις αὐτοῦ».

Τὴν ἀπειλὴν τὴν παρέρχομαι μετὰ περιφρονησεως. Ο κακὸς ὅμως, ὑπαινιγμὸς ποὺ ἐλέχθη μοῦ παρέχει τὸ δικαίωμα νὰ πιστοποιήσω, ὅτι ὁ ἐκστομὼν τὰς βδελυγμίας ταῦτα εἶνε εἰς κατάπτυστος συκοφάντης. Ἐπίσης ἀναγράφεται εἰς τὰς προϋνάς ἐφημερίδας «κατ' ἐπισήμους νυκτερινὰς πληροφορίας», ὅτι «ὁ Βενιζελισμὸς τῆς δεξιᾶς» προσεπάθησε νὰ δημιουργήσῃ δυσμενὴ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀτιμώσαιραν ἐναντίον τῆς νέας καταστάσεως. Ἡ κακὸς τεχνὸς καὶ ἀγῆτης αὐτὴ ἀντιγραφὴ μεθόδων πεπαιωμένων πρὸς ἀπόσεισιν τῶν Κυβερνητικῶν εὐθυνῶν, ἀποδεικνύει καὶ αὐτὴ μίαν πασίγνωστον ἀληθειαν, ὅτι οἰαδήποτε «κατάστασις», μὴ βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἐλευθέρας λαϊκῆς θελήσεως, εἶνε κατάστασις ἀνῆθικος, μὴ λεπτολογουσα ἐπὶ τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ παρατείνῃ, καὶ προσκαίρως ἔστω τὸν βίον τῆς.

«Δὲν εἶνε, λοιπὸν παράδοξον, ὅτι ὅταν δὲν ἰσχύουν αἱ ἀπειλαί, τίθεται εἰς χρῆσιν, ἐσκεμμένως καὶ ἀσυστάλως, ἡ συκοφαντία. Εἰς μάτην ἐν τούτοις. Οὐδεὶς εἶναι τόσον ἡλίθιος, ὥστε νὰ μὴ γνωρίζῃ, ὅτι δὲν θὰ θυσιάσωμεν ἡμεῖς καὶ μίαν τριῖνα τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ ὑποσκάψωμεν οἰανδήποτε κατάστασιν. Πράκτορες δυσφημίσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας, εἰς τε τὸ ἐσωτερικόν καὶ τὸ ἐξωτερικόν, εἶνε οἱ σήμερον κρατοῦντες, οἱ ἐκ τυφλῆς ἰδιοτελείας ὁδηγοῦντες μετὰ τῆς ἐσχάτης πωρώσεως πρὸς νέας πε-

ριπετείας. Διότι, ὅσον καὶ ἂν προελήφθῃ διὰ τῆς σθεναρᾶς τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» στάσεως ὁ ἀφροπλισμὸς τῆς Χώρας, δεινὰ εἶναι τὰ κατενεχθέντα ἤδη κατ' αὐτῆς πλῆγματα καὶ δεινότερα ἀσφαλῶς θὰ εἶναι ὅσα θὰ ἐπακολουθήσουν.

«Νέα, ἄλλως τε, πρόδοσις ἐσημειώθη ἀπὸ τῆς σήμερον. Ἐγκατεστάθη, διὰ διαδικασίας συνοπτικῆς καὶ ἄνευ περιττῶν διατυπώσεων ἡ προληπτικὴ λογοκρισία. Αἱ Κοινοβουλευτικαὶ Ἐπιτροπαί, οὐχ' ἦτον, ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ λειτουργήσουν κανονικῶς καὶ σήμερον, ἄγρυπνοι φρουροὶ τῆς Κοινοβουλευτικῆς νομιμότητος καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους. Γενικῶς δύναται νὰ υποστηριχθῇ ὅτι μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Κατοχυρωτικοῦ τὸ ἔργον τοῦ τύπου κατέστη δυσχερέστατον.

Ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσασα νὰ τιμωρήσῃ τοὺς καταχραστὰς ὅρισεν εἰς αὐτοὺς τὴν ποινὴν τῆς ἀγχόνης διὰ νέου Ν. Διατάγματος, συγχρόνως δὲ διέταξε καὶ τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, διότι εἶχον προβῇ εἰς τὴν συνομολόγησιν συμβάσεων, αἵτινες ἐζημίωσαν τοὺς πρόσφυγας καὶ τὸ Δημόσιον. Οὕτω προεφυλακίσθη ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐποικισμοῦ κ. Καραμπάνος καὶ οἱ δύο ὑπάλληλοι αὐτοῦ, συνεχίζονται δὲ καὶ ἀνακρίσεις πρὸς ἐξεύρεσιν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπευθύνων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως, φρονούσα ὅτι ἀποτελεῖ αὐτόνομον ὄργανισμὸν, προέβη εἰς διαμαρτυρίαν διὰ τὴν σύλληψιν τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ἀπειλοῦσα γενικὴν παραίτησιν τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἡ Κυβέρνησις ἐν τούτοις ἐδῆλωσεν εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἡ Δικαιοσύνη θὰ μείνῃ ἀνεπηρέαστος νὰ πράξῃ τὸ καθήκον τῆς.

Ἡ ἐπαναφορὰ τῶν ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ Ναυτικοῦ ἀπασχόλησε τὴν Κυβέρνησιν. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν συνεστήθη ἐπιτροπὴ, ἥτις ἀνέλαβε τὴν ἐξέλεξιν τῶν υποβαλόντων αἰτήσεις ἀποτάκτων, θὰ καλέσῃ δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ ὀλίγῳ νὰ δηλώσουν ποῖαν ὑπηρεσίαν ἔχουν καὶ ἄλλα στοιχεῖα, ἵνα ἀνακληθῶν εἰς τὴν ἐνέργειαν. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὸν στρατὸν πρόκειται νὰ γίνῃ παρομοία ἐργασία πρὸς ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Σφοδρὸς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διεξήχθη δημοσιογραφικὸς ἀγὼν ὑπὸ τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας κατὰ τῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων καὶ σχεδίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικάτου Μελετῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν παρ' αὐτοῦ ἀνάληψιν τῆς παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων ἐκατέρωθεν ἀνακοινωθέντων καὶ τῆς ἐρευνῆς τοῦ ὅλου ζητήματος σαφῶς προκύπτει, ὅτι οἱ ὅροι, οἱ τε τεχνικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ, ὑφ' οὓς προσφέρεται, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν παραγωγὴν καὶ διανομὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τὸ ἀρτισύστατον Ἑλληνικὸν Συνδικάτον, ὑπερέχουσι κατὰ πολὺ ἐκείνων, ὑφ' οὓς ἐπιδιώκει ἡ Ἡλεκτρικὴ Ἐταιρεία, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὴν ἡνὶὰπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀσκαί ἠλεκτρικὴν ἐπιχείρησιν. Τεχνικαὶ ἐγκαταστάσεις εὐρείαι καὶ νεωτάτου τύπου, μετὰ πλούσιον τὸ εἰδικὸν προσωπικόν, καὶ ἰσχυρὰ οἰκονομικὰ κεφάλαια μετὰ ἐδραίαν καὶ ἀκλόνητον πίστιν ἐπιτρέπουσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Συνδικάτον, ὅπως χωρήσῃ εἰς τὴν ἐντατικωτέραν καὶ ἀποδοτικωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ εἰς τὴν οἰκονομικωτέραν διαχείρισιν αὐτῆς καὶ συνετελοῦν, ὅπως καταστῇ εἰς αὐτὸ δυνατόν ἡ προσφορὰ ὅρων ἀσυνγκρίτως εὐνοικωτέρων καὶ ἐπωφελεστέρων τῆς ἀντιπάλου τοῦ. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ σημειωθῇ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ χρηματαγορὰ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως προσφέρεται, ὅπως παρὰ σκεπτικὸν ὁμολογιακὸν κεφάλαιον ὑπὸ τὰς πλέον εὐμενεῖς συνθήκας, μετὰ καθαρὸν τόκον 5 1)2 0)0 ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐγγυήσεως ἢ ὑποχρεώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ὅταν δὲ ἀναλογισθῇ τις, ὅτι τὰ συναφθέντα ἐν Λονδίνῳ Νέα Ὑόρκῳ δάνεια ὑπὸ ἰσχυρῶν Γερμανικῶν βιομηχανικῶν οἰκων, παγκοσμίου φήμης, ὡς τοῦ Κρόουπ, Στίγγες καὶ ἄλλων, ἐπιβαρύνονται μετὰ τόκον κυμαινόμενον περὶ τὰ 9 0)0, δύναται ν' ἀντιληφθῇ, ὅτι δὲν ἀποτελεῖ ἀπλήν ἐκφρασὶς ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ συνθήκαι, ὑφ' ἃς κατέχεται τὸ Ἑλληνικὸν Συνδικάτον εἶναι ἐκτάκτως δι' αὐτὸ εὐμενεῖς. Ποία δ' ἡ ἐπίδρασις τούτου ἐπὶ τῶν ἐν γένει παραγωγικῶν ἐξόδων καὶ τῆς τιμῆς τοῦ

παραχρησμένου ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἀποτελεῖ τι τὸ γνωστὸν εἰς πάντας καὶ ὅπερ καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἐκδηλοῦται ἐν τῇ σημαντικῶς κατωτέρα τιμῇ, εἰς ἣν προσφέρεται, ὅπως παρέχῃ τὸ ρεῦμα τὸ Ἑλληνικὸν Συνδικάτον.

Εἶναι προφανὲς ἡ διττὴ ὠφέλεια, ἥτις θὰ προσγίγῃ εἰς τὸν λαὸν καὶ τοὺς καταναλωτὰς ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικάτου ἀναλήψεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐπιχειρήσεως. Καθόσον ἡ εὐθηνότερα τιμῇ, ὑφ' ἣν θὰ παρέχεται τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα εἰς τὸν λαὸν διὰ τὰν φωτισμὸν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις διὰ τὴν κίνησιν τῶν, θέλει συμβάλῃ τόσον εἰς τὴν ἄμεσον ἀνακούφισιν καὶ μείωσιν τῶν πρὸς φωτισμὸν διατιθεμένων ἤδη ἐξόδων του, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἔμμεσον ἐλάφρυνσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ὑπὸ τῶν δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος κινουμένων ἐπιχειρήσεων μειώσεως τῶν παραγωγικῶν αὐτοῦ ἐξόδων καὶ συνεπῶς καὶ τῆς τιμῆς τῶν ὑπ' αὐτοῦ προσφερομένων εἰς τὸ κοινὸν ὑπηρεσιῶν ἢ προϊόντων. Οὐδεὶς δισταγμὸς κατὰ ταῦτα ὑπάρχει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ὅπερ τοιαύτην διὰ τὸν λαὸν ἐνέχει σημασίαν, θέλει ἐπιτυχέστερον λυθῇ διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν ὅρων καὶ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ συνδικάτου.

Ἀλλ' ἐκεῖ, ὅπου δι' ἡμᾶς ἐντελεστέρα καταφαίνεται ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ σπουδαιότης τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικάτου εἶναι ἡ ἐπίδρασις ἣν θέλει ἔχει τοῦτο διὰ τὴν καθόλου ἐξέλιξιν καὶ πρόοδον τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν Οἰκονομίας καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἤδη διαπλάσσομένης βιομηχανίας μας. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι νεωτέρα τεχνικὴ διασκευὴ τῆς βιομηχανίας συνδυάζεται κατὰ μέγα μέρος μετὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ὡς κινητηρίου δυνάμεως καὶ μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν κολοσιῶν ἠλεκτρικῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς παραγωγὴν καὶ προσφορὰν τοῦ ἀπαιτουμένου ρεύματος. Ὅχι μόνον πλέον ὁ φωτισμὸς ἢ ἡ κίνησις τῶν τροχιδορόμων ὁρισμένης πόλεως ἀποβαίνει ὁ μοναδικὸς σκοπὸς μιᾶς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως ἀλλ' ἅπασαι αἱ ἐ-

Ξεيليγμένα βιομηχανικά επιχειρήσεις, αττι-
νες ως κίνητρον αὐτῶν μεταχειρίζονται τὸ ἡ-
λεκτρικὸν ρεῦμα ἀντικαθιστῶσαι τὰς ἄλλας
κίνητροις δυνάμεις διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.
Καὶ ἡ ἐξέλιξις αὕτη, ἥτις κατ' ἄρχας ἐκδη-
λωθεῖσα εἰς τὴν μεγάλην βιομηχανίαν προὐ-
κάλεσεν ἀληθῆ τεχνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐ-
πανάστασιν, ἤδη ἐπεκτείνεται καὶ διεισδύει
καὶ μέχρι τῆς μικρᾶς ἀκρόμης βιομηχανίας,
καὶ ἔτι περαιτέρω καὶ μέχρι τῆς κατ' οἶκον
ἀσκουμένης τοιαύτης. Χαρακτηριστικὸν τοῦ
τελευταίου ἀποτελοῦσιν αἱ ἐσχάτως γενόμε-
ναι δηλώσεις τοῦ Μπάλντουϊν, καθ' ὅς πρὸς
ἀντιμετώπιν τῆς αὐξηθείσης ἀνεργίας θέ-
λει ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος περὶ διευκολύνσεως
τῆς παροχῆς ρεύματος εἰς τὰς μικρὰς πόλεις
καὶ χωρία πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατ' οἶκον
βιομηχανίας.

Ἡ Ἑλλάς μὲ τὴν αὐτόματον ὡς ἐκ τῆς
εἰσροῆς τῶν προσφύγων αὐξήσιν τοῦ πλη-
θυσμοῦ τῆς διατρέχει μίαν περίοδον ζω-
ῆς βιομηχανικῆς ἀναπλάσεως. Εἶναι ἀ-
νάγκη, ὅπως εἰς τὰ πρὸς τὰ πρόσω βήματα
αὐτῆς συναντήσῃ ὡς παραστάτας ἰσχυροὺς
οἰκονομικοὺς ὁργανισμοὺς καὶ ἀκμαίας τε-
χνικὰς ἐγκαταστάσεις πρὸς ἐπιστημονικω-
τέραν καὶ τελειότεραν ἐκμετάλλευσιν καὶ
κίνησιν τῶν βιομηχανικῶν τῆς ἐπιχειρή-
σεων, ἀναμφισβητήτως δὲ ἡ σπουδαιότερα

καὶ ἡ στενότερον συνδεδεμένη μετὰ τῆς βι-
ομηχανικῆς τῆς ζωῆς τυγχάνει ἡ ἡλεκτρικὴ
ἐπιχειρήσις. Διὰ ταῦτα ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ
Συνδικάτου, ἐνὸς ἐξόχως εὐρώστου οἰκονο-
μικοῦ ὁργανισμοῦ ἀνάληψις τῆς παραγωγῆς
καὶ διανομῆς τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς
μεγάλην ἀκτίνα καὶ εὐρὺν κύκλον προώρι-
σται καθ' ἥρως νὰ παῖξῃ σπουδαιότατον
καὶ εὐεργετικώτατον ρόλον διὰ τὴν μελλον-
τικὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἑθνικῆς μας Βιομηχα-
νίας.

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ἐν τῇ ἐξετάσει
τοῦ ζητήματος νὰ στρέψῃ τὰ βλέμματα καὶ
τὴν προσοχὴν αὐτῆς οὐχὶ εἰς τὴν καλυτέραν
τοποθέτησιν ἀχρηστών ὑλικῶν ἰσχυρῆς καὶ
ἀτροφικῆς Ἑταιρείας, ἀλλὰ εἰς τὴν δημιουρ-
γίαν τῶν ὁρῶν ἐκείνων, οἵτινες θὰ εἶναι
ἀπαραιτῶς συντελεστικοὶ διὰ τὴν ὅλην
ἀνάπτυξιν καὶ προόδον τοῦ Ἑθνικοῦ ἡμῶν
πλούτου. Δι' αὐτοὺς δὲ ἀκριβῶς τοὺς λό-
γους φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Συνδικάτου ὄχι μόνον ἀμέσους καὶ
σημαντικὰς ὠφελείας παρέχει εἰς τὸν λαόν
καὶ τὴν ἐκτάκτως εὐρυθυμίαν πόλιν τῶν
Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμμέσους καθολικωτέ-
ρας τοιαύτας διὰ σύμπασαν τὴν οἰκονομι-
κὴν μας ζωὴν.

ΕΙΔΙΚΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ
τὰς δηλώσεις του, καθ' ὅς ὁ προϋπολογι-
σμός τῆς χρήσεως 1925-1926 τυγχάνει ἀπο-
λύτως ἰσοσκελὲς καταλείπων μάλιστα καὶ
περίσσευμα ἐκ 200 περίπου ἑκατομμυρίων
ἡοδάνθη ἐν τούτοις τὴν ἀνάγκην, ὅπως προ-
βῇ εἰς φορολογικὰς τινας ὡς λέγει μεταρ-
ρυθμίσεις, αἵτινες συνίστανται εἰς τὴν αὐξήσιν
διαφόρων φόρων καὶ εἰς τὴν κατὰ 400 πε-
ρίπου ἑκατομμύρια ἐπιβάρυνσιν τοῦ φορο-
λογουμένου λαοῦ. Τὸ γεγονός τοῦτο καταδει-
κνύει πασιφανῶς ὅτι τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως
1925-1926 ὡς ταῦτα προϋπελογίσθησαν ἐν
τῷ καταστροφέντι πινάκι, οὐδαμῶς ἡδύνατο
νὰ καλύψωσι πρᾶγματι τὴν κατὰ 2 δισεκατ.
αὐξήσιν τῶν κρατικῶν δαπανῶν, καὶ ὅτι ὁ
ὅλος προϋπολογισμὸς ὡς διειρηπάθη δὲν ἀ-
τεπεκρίνεται ποσῶς πρὸς τὴν πραγματικὴν

κατάστασιν. Ἡ νέα ἐπιβάρυνσις τοῦ λαοῦ ὡς
καὶ ἡ αὐξήσις τῆς τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχ-
μῆς συνδιαζόμεναι καὶ μετὰ τοῦ μέλλοντος
νὰ ἐφαρμοσθῇ νέου δασμολογίου, θέλουν εἰς
ἀσφαλῶς συμβάλλῃ εἰς τὴν ὑπερτίμησιν πολ-
λῶν εἰδῶν καὶ εἰς τὴν ἐντασιν τῆς ἀκριβείας
τῆς ζωῆς.

Ἡ κατὰ 40 περίπου ἑκατομμ. ἐπερχομέ-
νη φορολογικὴ ἀνακούφισις διὰ τῆς καταρ-
γῆσεως τοῦ φόρου πολυτελείας ὡς καὶ τῆς
μειώσεως εἰσαγωγικῶν τιμῶν δασμῶν εἶναι
τοσοῦτον ἀνεπαίσθητος ὥστε ὄχι μόνον οὐδε-
μίαν ἀντανάκλασιν θέλει εἶχῃ ἐπὶ τῆς ἀκριβείας
τῆς ζωῆς ἀλλὰ καὶ προβληματικὸν τυγχάνει
κατὰ πόσον τὴν ἐλαχίστην ταύτην ἐλάττω-
σιν δὲν θέλουν ἐπαρκελεῖσθαι μόνον οἱ ἔμπο-
ροι καὶ οὐχὶ οἱ κοινοὶ πολῖται.

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Τοῦ Στρατιωτικοῦ κριτικοῦ Ντέ ΣΙΒΡΙΕ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Ρωσσία εἶχεν ἐπισπεύσει ὑπὸ ἀνεπι-
στους ὁρῶν τὴν κίνησιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ συγκέν-
τρωσιν τῶν στρατιῶν τῆς.

Ἐνῶ, ἐν τῷ μεταξύ, ὁ κύριος ὄγκος ἐτερο-
μάτιζε τὴν συγκέντρωσιν τοῦ πρὸς Ἀνατο-
λὰς τοῦ Βιστούλα, ὁ Μέγας δούξ Νικόλαος
Νικολάγεβιτς δὲν εἶχε διστάσει νὰ ἐκπέμ-
ψῃ κατὰ τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας δύο ἡ-
δὴ ἐτοιμοὺς στρατιάς. Ἀπὸ τῆς 17 Αὐγού-
στου ὁ Ρέννενκαμπφ ἐνῆκα τοὺς Γερμανοὺς
εἰς Γκουμπίννεν, ἐβάδιζε κατὰ τῆς Καϊνιξ-
βέργης, καὶ ἐπροκάλει τὸν πανικὸν ἐπὶ τῶν
ὁδῶν, αἵτινες ἄγουν εἰς τὸ Βερολῖνον. Νο-
τιώτερον ὁ Σαμσόνωφ κατελάμβανε τὴν
Πρωσσικὴν πόλιν Σολντάου. Ἄν οἱ δύο
Ρῶσσοι στρατηγοὶ συνεχρότου τὴν ἔνωσιν
τῶν δυνάμεων τῶν μεσοφθῆς κοιλάδος τοῦ Ἀλλε,
ἡ Ἀνατολικὴ Πρωσσία ὁλόκληρος θὰ κα-
τεκτάτο, τὸ Δάντζικ καὶ αἱ ὀχυραὶ θέσεις
τοῦ Βιστούλα θὰ ἠπειλοῦντο.

Ἐν τῇ ἐκπλήξει ἡ ὁποία κατελάμβανε τὰ
Γερμανικὰ κράτη, ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος
ἔκαμεν ἐκκλήσιν πρὸς τὸν στρατηγὸν φὸν
Χίνδεμπουργκ, εὐρισκόμενον ἄνευ διοική-
σεως, ἐξ ἐπιβληθείσης εἰς αὐτὸν ἀποστρα-
τείας, γνῶσθην ἐν τούτοις τοῦ ἐδάφους τῶν
Ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πρωσσίας, ὅπου
εἶχεν ὑπηρετήσῃ ἐπὶ μακρὰ ἔτη. Ὁ Χίν-
δεμπουργκ ἀνεχώρησεν ἐπείγοντως εἰς Θόρν,
συνδεδεμένος παρὰ τοῦ συνταγματάρχου
καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου του Λουδεν-
δορφ. Ἐκτοτε οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες, τῶν
ὁποίων τὰ ὀνόματα θὰ πληρώσουν τέσσαρα
ἔτη πολέμου, θ' ἀπομείνουν ἀχώριστοι μέ-
χοι τῆς τελικῆς καταστροφῆς.

Ὁ Χίνδεμπουργκ τυνήνωσε ραγδαίως ὅ-
λα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰ Ἀνατολικά σύνο-
ρα τῆς Αὐτοκρατορίας στρατεύματα. Ριπτό-
μενος μετὰ τῶν δύο Ρωσσικῶν στρατιῶν,
μὲ τὴν ἀριστερὰν προστατευομένην κατὰ τοῦ
Ρέννενκαμπφ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν λι-
μνῶν τῆς Μαζουρίας, προσέβαλεν ἀποτόμως
τὸν Σαμσόνωφ τὴν 25ην Αὐγούστου
εἰς Τάννενμπεργκ, ἐπὶ πεδίου μάχης ἰστο-

ρικοῦ. (Ἐνεκα τῆς νίκης τῶν Πολωνῶν
κατὰ τῶν Τευτόνων Ἰπποτῶν ἐν ἔτει 1410).
Ὁ Σαμσόνωφ νικηθεὶς, ἠττοκτόνησε. Καὶ
ἀντὶ τῆς ἀναμείνῃ τὴν κρούσιν τοῦ ἐχθροῦ ὁ
Ρέννενκαμπφ, τοῦ ὁποίου ἡ δρασίς χαρά-
κτηρίζεται ἀπὸ παραδόξους ἀβεβαιότητας,
ὑπεχώρησε πέραν τῶν Ρωσσικῶν συνόρων.
Ἡ Γερμανία ἀνέπνευσε καὶ ἀνεκέρησεν
ἐκτοτε σωτήρᾳ τῆς τὸν γηραιὸν στρατιώτην
προσάχθεντα εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ στρατάρ-
χου, ὅστις, ἔλεγαν, εἶχεν ἐπαναλάβῃ εἰς Τάν-
νενμπεργκ τὴν τακτικὴν τοῦ Ἀνρίβα ἐν
Κάνναις. Ἐν τούτοις αἱ μεγάλοι αὐτὰ ἐπι-
χειρήσεις, ἐκτελεσθεῖσαι πρὸς τὴν προὔπολο-
γισθείσης ὥρας εἶχαν ἀπορροφήσῃ στρα-
τεύματα προωρισμένα διὰ τὰς πεδιάδας τῆς
Μπρί καὶ τῆς Καμπανίας.

Ταυτοχρόνως σχεδὸν τὰ Ρωσσικὰ στρα-
τεύματα τοῦ Νότου, (Ρούσκυ καὶ Μπρουσί-
λωφ) εἶχον εἰσέλθῃ νικηφόρα εἰς Γαλικίαν.
Ἀφίνοντες τοὺς ἀντιπάλους τῶν νὰ ἐνε-
ργήσουν ἐπικίνδυνον ἐπίθεσιν πρὸς τὸ Δου-
βλῖνον μετὰ τὸ Βιστούλα καὶ Μπούγκ, οἱ
δύο στρατηγοὶ ἐπροχώρησαν διὰ τοῦ δεξιῶν
τῶν, ὑπερέβησαν ἐσπευσμένως τὸ Β.
Μπρόντι καὶ τὴν Ταρνόβλ, ἔπειτα, τὴν
1ην Σεπτεμβρίου ἐνίκησαν τὰς πρὸ τῆς
Λεμπέργκης Αὐστρουγγρικὰς δυνάμεις ὁ-
ποῦ εἰσῆλθον τὴν ἐπαύριον. Κατὰ τὰς ἀκο-
λουθούσας ἡμέρας ὁ κίνδυνος τῆς κυκλώσεως
ὁλοκλήρου τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ ἦτο
τόσῳ σοβαρὸς, ὥστε ἐν μέσῳ αἱματηρῶν ἀ-
γώνων, καὶ ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν 100 χι-
λιάδες αἰχμάλωτοι καὶ 350 τηλεβόλα ἐπὶ
τοῦ πεδίου ἐξεκένωθη ἡ Γαλικία μέχρι τῆς
γραμμῆς τοῦ Σάν καὶ τοῦ ἐρείσματος τῆς
Πρέζεμσλ.

— Ἡ μάχη τοῦ Μάρνη.

Ἐνῶ λοιπὸν αἱ ἀλλαγές τοῦ φὸν Κλύκ,
τοῦ φὸν Μπύλκοβ, τοῦ φὸν Χάουζεν, τοῦ
Διαδόχου τῆς Γερμανίας ἐκινούντο ἀκόλου-
θοῦσαι τὰ ἔργα τῶν ὑποχωρούντων Γάλλων
—, ὑφιστάμεναι ἄλλως πολυάριθμα πλῆγ-
ματα—καθὼς τὸ κατενεχθὲν εἰς Γκίξ ἀπὸ
τὴν πέμπτην στρατιάν κατὰ τῆς Αὐτοκρα-

τορικής φρουράς—οι ιδύνοντες τὰ τοῦ πολέμου ἐν Γερμανίᾳ εἶναι ἀνήσυχτοι διὰ τὰ γεγονότα τῆς Ἀνατολῆς καὶ λοξοβλέπουν πρὸς τὴν Πρωσσίαν καὶ πρὸς τὴν Γαλικίαν. Τὴν 2 Σεπτεμβρίου μανθάνουν τὴν καταστροφὴν τῆς Δεμπεργης καὶ τὴν ἐπικειμένην εἰς τὴν μεγάλην ταύτην πόλιν ἐσσοδὸν τῶν Ρώσων. Ἀναπολοῦν τὸ γεγονός διὰ τὴν Αὐστρία μετὰ τὴν Σάδοβαν, ὅπως καὶ μετὰ τὸ Σελφερίνον, ἦτο ἀνίκανος ἀντιμετώπιση μίαν πρὸς τὴν ἡττήσαν. Καὶ διερωτῶνται μήπως ἂν οἱ Κοζάκοι ἐμφανισθοῦν εἰς τὰς διόδους τῶν Καρπαθίων, ὁ γέρον Ἀψβούργος σκεφθῇ νὰ σώσῃ τὸν σειόμενα στέμματα τοῦ κύπτιον ἐκ νέου πρὸ τοῦ πεπρωμένου.

Ἐξ ἄλλων τὰ ἐπελθόντα κατὰ τὴν τεραστίαν προχώρησιν τῶν Γερμανικῶν στρατιῶν γεγονότα, καὶ αἱ μάχαι αἱ συναρθεῖσαι εἰς Χαινὰν καὶ Ἀλσατίαν εἶχαν μετατοπίσει τὴν «σχηματικὴν διάταξιν» τὴν χαραχθεῖσαν ἐν Βερολίνῳ. Τὸ μέτωπον τῆς ἐπιθέσεως εἶναι στενόν.

Αἱ συγκοινωνίαι προοδευτικῶς ὑπερεκτείνονται καὶ δὲν ὑπάρχουν ἐφεδρεῖαι δυνάμεναι νὰ μετάσχουν εὐρείας παραλλήλου μάχης μόνης πιθανῆς καὶ δυναμένης νὰ τεματισθῇ ἐντὸς βραχείας προθεσμίας. Τὰ πολεμολογία καὶ τὰ τρόφιμα ἤρχισαν νὰ σπανίζουν εἰς τὰ προπορευόμενα τμήματα, ἐνθὺς ὡς ταῦτα ἤρχοντο εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰς Γαλλικὰς προφυλάκας. Τέλος αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ Αὐγούστου ἦσαν καταπληκτικῶς θεομαί. Οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται, τοῦλάχιστον οἱ πορευόμενοι μέσῳ τῆς ἀργιλλώδους Καμπανίας ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ τὸν κοριοστόν, ἐξεκένωσαν ὑπόγεια τὰ ὅποια ἦσαν γεμάτα ἀπὸ ξαυρῶν οἶνους. Τὸ ἴδιον συνέβαινε μὲ τοὺς ὀλιγώτερον ἐννοηθέντας συναδέλφους των, οἱ ὅποιοι ἐρρόφον λαιμάργως τοὺς εὐρεθέντας εἰς Πικαρδίαν καὶ Ἰλ-ντε-Φράνς οἶνους. Αἱ ὁδοὶ ἦσαν κατεσπαρμένοι ἀπὸ θραύσματα φιαλῶν, ἐνῶ οἱ μεθυμένοι ἐξηπλώνοντο διάπλατα εἰς τὸ βάθος τῶν τάφρων καὶ ὑπὸ τὴν σκιά τῶν δασῶν.

Ὅτε ἔλυνον τὰς κατασκηνώσεις τὰς πρώτας πρώτας τοῦ Σεπτεμβρίου αἱ Γερμανικαὶ φάλαγγες, ἐκινήσασαι ὅπως κατακτήσουν τὸν κόσμον, προσέκρουαν ὡς μέθυσοι καὶ ἔλυσον.

Ἡ εἰκὼν αὐτῆς ἡθικῆς, φυσικῆς καὶ ὀλικῆς καταστάσεως τῆς Γερμανικῆς διοικήσεως καὶ τῶν ἀνευ ἐνθουσιασμοῦ στρατευμάτων, τὰ ὅποια ὤθει ἀπαύτως πρὸς τὰ ἐμπρός, εἶνε ἀπαραίτητος δι' ἐκείνον ὅστις θέ-

λει ν' ἀντιληφθῇ τὰ αἷτια τῆς Γαλλικῆς νίκης ἐπὶ τοῦ Μάρνη. Διότι ἡ νίκη αὕτη, ὑπὸ τὴν βροντὴν τῶν τηλεβόλων καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν πεζῶν, ὑπῆρξε νίκη ἡθικῆς τάξεως—τόσον ὥστε συγγενεῖς στενῶς πρὸς τὴν νίκην τοῦ Βαλμύ. Αὐτὸ δὲ ἐξηγεῖ τὴν δυσαναλογίαν, λαμβανομένου ὅτι ὅφει τοῦ μεγέθους τοῦ ἀγῶνος, καὶ τῶν μικρῶν ἀπωλειῶν τὰς ὁποίας ὑπέστησαν νικηταὶ καὶ ἡττημένοι.

Ὅταν τὴν 2 Σεπτεμβρίου αἱ φάλαγγες τοῦ γόν Κλὺκ εἰσῆλθαν εἰς Σενλίς, διὰ τὴν ἀφ' ἧς καὶ τῶν κεντρικῶν στρατιῶν ἀφίκαν ὀπίσω τὸν Μάρνην, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου φὸν Μόλτικε, ἀνεψιὸς τοῦ στρατηγοῦ τοῦ 1870, ἦτο εἰς ἀμνηχανίαν. Ἦν νὰ κάμῃ ἐνώπιον τῆς παρατεινομένης υποχωρήσεως τῶν στρατιῶν τοῦ Ζόφφρ; Αἱ στρατιᾶι αὗται ἦσαν ἀνάξιοι λόγου ὅπως ἐφαινόσαντο γενικῶς οἱ νικηταὶ τοῦ Μόνς καὶ τοῦ Σαρλεροά; Ἄν τοῦτο δὲν οὐνέβαινε, ποῖα θὰ ἦτο ἡ ἐκβασίς μάχης συναπτομένης μακρὰν ἀπὸ τὰς βάσεις τοῦ ἐφοδιασμοῦ, ἡ μετὰ τῶν ὁποίων συγκοινωνία ἦτο κακὴ λόγῳ τῆς ραγδαίας πορείας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χώρας ἐχθρικῆς μὲ ἀκάλυπτον πλευράν; Ἐπειτα ἡ ἀφίξις τῶν Αὐτοκρατορικῶν δυνάμεων εἰς τὰς εἰσόδους τῶν Παρισίων περικύρτων ἔθετε ἐν πρόβλημα: Ἐπερε νὰ γίνῃ ἀμέσως ἡ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπίθεσις τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης;

Ἄλλ' ἡ ἀναποφασιστικότης τοῦ Μεγάλου Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου κατενικήθη ἀπὸ τὴν ἀπειθαρχητὸν ὁρμὴν τοῦ φὸν Κλὺκ. Μάτην εἶχον δοθῇ συμβουλαι προνοίας εἰς τὸν διοικοῦντα τὴν μεγάλην στρατιάν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος, συμβουλαὶ τὰς ὁποίας ἠκολούθησαν διαταγαὶ ἀσθηταί. Ὁ φὸν Κλὺκ μεθυμένος ἐκ τῆς ραγδαίας πορείας του, πεπεισμένος τὸσον περὶ τῆς ἀδυναμίας τῶν ἡττημένων Ἀγγλῶν ὅσον καὶ περὶ τῆς πρὸ τῶν Παρισίων παρουσίας ἀσυνδέστων τμημάτων ἐξέφυγεν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου.

Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Στάϊνμετς τὴν πρώτῃν τῆς μάχης τοῦ Σπίκερεν ἐπροχώρησεν ὑπολογίζων νὰ εὐρεθῇ εἰς τὰ νῶτα τῆς πέμπτης Γαλλικῆς στρατιᾶς. Μετὰ τὴν καθίδρυσιν ἐπὶ τοῦ Οὐρκ μόνον τοῦ τετάρτου σώματος ἐφεδρείας, ὅπως φυλάττῃ τὴν γραμμὴν υποχωρήσεώς του, διεπεραιώσε τὰ ἄλλα σώματα πέραν τοῦ Μάρνη, ὡθὼν ταῦτα ὀλοταχῶς πρὸς τὸν Σηκουάναν. Τότε, ἐξαναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς ἀλογίστου ἐνεργείας τοῦ ὑφισταμένου του ὁ Μόλτικε ὑπεχρεώθη νὰ

ἐξακολουθήσῃ μέχρις Ἀργκὸν τὴν στοιχειώδη στρατηγίαν τῆς ἀρπάγης δίχως στηρίγματα καὶ δίχως ἐφεδρείας.

Ἐκ μέρους τῶν θεωρητικῶν οὔτινες εἶναι ἀξιοσημεῖοι ὁργανωταί, ἄγονται ὅμως εἰς τὴν ἀπειθαρχίαν ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς τῶν λατρείας πρὸς τὴν πρωτοπουλίαν, καὶ οἱ ὅποιοι ἔπειτα ἀμνηχανοῦν ἐνώπιον τοῦ ἀπροόπτου διεπράχθη στρατιωτικὸν σφάλμα: Ἡ παλαιὰ λατινικὴ παροιμία περὶ τῶν τρολλῶν οἱ ὅποιοι εἶναι προωρισμένοι νὰ χαθοῦν, ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς εἰς τοὺς Γερμανοὺς πολεμικοὺς ἀρχηγούς. Ἄν κατὰ θεωρίαν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ κατάληψις ὀχυρῶν θέσεων, ὅσον καὶ ἂν εἴνε σημαντικὴ δὲν ἔχει τὴν σημασίαν τὴν ὅποιαν ἔχει ἡ κοστοστροφὴ τῶν ἀντιπάλων στρατιῶν, ἡ τομολατοῦτα ἀντίθετος πρὸς πᾶσαν σύνεσιν ἡ περιφρονῆσις τῆς τεραστίας ἀμυντικῆς περιμέτρου ἡ ὅποια περιβάλλει τοὺς Παρισίους—καρδίαν τῆς Γαλλίας, ὅπου ὑπῆρχε ἐκτὸς τῆς φρουράς μία κινητὴ στρατιά. Ἀλλὰ καὶ ἂν οἱ Παριῖοι δὲν ὑπῆρχαν καὶ ἂν ἡ ἔκτη στρατιά, ραγδαία εἰς τὰ πλευρά τῶν Γερμανῶν ἔδρα ὀπωσδήποτε, πῶς ὁ φὸν Κλὺκ θὰ ἐδικαιολογοῦσε τὴν τολμηρὰν του ἐπιχείρησιν, τὴν ὁποίαν ἐκάλυπτε ἓνα μόνον σῶμα; Δὲν ἐγνώριζε λοιπὸν παρὰ τὴν παρουσίαν τῆς ἔκτης στρατιᾶς, ἐναντίον τμημάτων τῆς ὁποίας εἶχε πολεμήσει ἀπὸ τῆς Σόμ; Ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἀπίθανος.

Μετὰ τὴν πτώσιν τῶν Χοχεντς ὀλλερν, οἱ διαδεχθέντες αὐτοὺς σοσιαλδημοκράται κατηγόρησαν τὸν Λούδενδορφ ὅτι ἔπαιξε σὰ χαρτὴ τὴν τύχην τῆς Γερμανίας. Ἀλλ' ἡ κατηγορία αὕτη πρόπει ν' ἀπευθυνθῇ πέραν τοῦ Ρήνου εἰς τοὺς στρατηγούς τοῦ 1914. Ἐκεῖνοι ἔπαιξαν τὴν παρτίδα τῆς Γερμανίας σὲ ἓνα μόνο χαρτὶ καὶ τὴν ἔχασαν. Μάτην τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐφρόντιζον διὰ τὴν τήρησιν τοῦ κανόνος: ὁ κανὼν προσφέρεται ἀκαμπτὸς εἰς τοὺς τυφλοὺς μόνον καὶ τοὺς ἀνόητους.

Τοιοῦτοτρόπως μετὰ τὸν ἀποφευχθέντα ὑπὸ τοῦ διαφυγόντος φὸν Κλὺκ λακτισμὸν πρόπει μᾶλλον νὰ πιστευθῶμεν μᾶλλον εἰς τὴν ἀνεπίσκεψιν τῶν Γερμανικῶν ἐγκεφάλων ἐνώπιον τῆς λογικῆς ἐκτυλίξεως τῶν προβλημάτων τὰ ὅποια οἱ ἐγκέφαλοι οὗτοι εἶχαν θέσει καὶ τῶν ὁποίων εἶχαν λύσει μόνον τὰ πρώτα δεδομένα.

Ἐσκατισμένοι ἀπὸ τὰς εἰδήσεις τοῦ Ἀνατολικοῦ μετώπου ἀνίκανοι νὰ διακρίνουν ἐντὸς ὀλίγων ὥρων τοὺς στρατηγικοὺς ἐλλείμους, τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλει κατάστασις ραγδαίως μεταμορφουμένη, ἐπιθυμοῦντες

ἐπὶ πλέον νὰ ἐκπλήξουν τὸν κόσμον καταγράφοντες τὸ τελικὸν κτύπημα οἱ ἀρχηγοὶ τῆς εἰσβολῆς συνεφώνησαν εἰς τὴν βάρβαρον, ἀπλῶς, ἰδέαν νὰ τρέξουν κατόπιν ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἠρέσκοντο νὰ θεωροῦν φυγάδας. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ τρομερώτερος τῶν συγκεντρωθέντων ποτὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Εὐρώπης στρατὸς παρετάχθη εἰς ἡμικυκλικὴν παλαίστραν ὅπου διὰ νὰ διαφύγῃ τὴν κύκλωσιν καὶ ἔπειτα τὴν καταστροφὴν ἔκλυε πρὸ τῶν ἐπακολούθων τῆς ἡττῆς παραιτηθεὶς τῶν ὀνείρων του.

Τέλος ἂν ἡ ἐμπιστοσύνη ἐβασίλευε μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν μεθυμένων ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν, ὁ δισταγμὸς ἔκαμνε νὰ κλονίζονται μερικαὶ ὑπέρτεροι θελήσεις. Αὗται ὑπὸ τὴν συγκεχυμένην ἐντύπωσιν τὴν ἀποκαλύπτουσαν τὸν κίνδυνον εἶχαν χάσει τὴν δευδερετὴν δραστηριότητα, ἡ ὅποια χρειάζεται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπροόπτων. Προκαταβολικῶς ἡ ἀδυναμία τῆς Γερμανικῆς διοικήσεως ἡτοίμαζε θριαμβευτικὸν ἐπίλογον εἰς τὴν κεραινοβόλον «μεταβολὴν» τῶν Γάλλων (Ἡ λέξις μεταβολή, εἰς τὴν ἔνοιαν τοῦ στρατιωτικοῦ παραγγέλματος).

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν (2 Σεπτεμβρίου) καθ' ἣν ἡ Γερμανία ἀφῆθη εἰς τὴν τύχην ὁ στρατηγὸς Ζόφφρ, καίτοι ἀποφασισμένος ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπίθεσιν, ἐπανελάβε τὰς διαταγὰς ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡ ὑποχώρησις. Διὰ συμπληρωματικῶν ὁδηγῶν ἐγνωστοποίησε τὴν πρόθεσιν του ν' ἀπαλλάξῃ τὰς στρατιάς ἀπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ τὰς ὁδηγήσῃ πρὸς ὀργάνωσιν καὶ ὀχύρωσιν εἰς τὴν ζώνην εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐγκαθίσταντο κατὰ τὸ τέλος τῆς συμπτύξεως. Ὡς πιθανὴν τοιαύτην ζώνην ὁ Ἀρχιστράτηγος ὑπέδεικνυε—κατὰ προσέγγισιν—τὴν γραμμὴν, ἡ γουσαν ἐκ τοῦ Πόν-σύρ-βὸν εἰς Ζοανβίλ μέσῳ Νοζάν-σύρ-Σεν Ἀρσί-σύρ-Ἄμπ, Μπριέν. Τὸ μέτωπον θὰ ἐκαλύπτετο ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ Σηκουάνα, τοῦ ὁποίου ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς θὰ κατεῖχε τὰς διαβάσεις κατὰ τὴν τῆς συμβολῆς τῆς Βόν.

Αἱ διαταγαὶ αὗται ἦσαν ὑπερόχως δικαιολογημέναι διὰ τὴν ἐξεδίδοντο. Εἰς ἀρχιστράτηγος διοικῶν πολλὰς ὁμοῦ στρατιάς ἡλωμένους εἰς ἀπέραντον θέατρον πολέμου εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ καθορίσῃ τὰς λογικὰς προβλέψεις ὅχι δι' ὥρας τινάς, ἀλλὰ διὰ πολλὰς ἡμέρας. σύμφωνα πρὸς τὴν στρατη-

γικην κατάστασιν, τὴν γνωστὴν εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ὑπαγορεύει τὰς θελήσεις του, καὶ σύμφωνα μὲ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἔχει λάβει. Ἄν ἡ γενικὴ κατάσταση μεταβληθῇ ἀποτόμως συνεπείᾳ κινήσεων τοῦ ἐχθροῦ ἀφ' ἑνὸς, ἀφ' ἑτέρου λόγῳ εὐτυχῶς ταχύτητος τῶν διαταχθεῖσων ἐσωτερικῶν ἀνασυγθέσεων, ἡ σκέψις ἐνὸς διακεκριμένου ἀρχηγοῦ ἐξεκρίσεται πρὸς συλλήψεις νέας. Ἐν ἐκστρατεία πᾶν σχέδιον πορείας ἐλιγμοῦ ἢ μάχης ὑπόκειται εἰς ἀδιαλείπτους μεταβολὰς. Μόνη ἡ ἀνικανότης ἀποκρυσταλλώνεται πεισμώνως εἴτε εἰς τὰς πρώτας διαταγὰς, εἴτε εἰς τὴν ἀκίνησιν τὴν προερχομένην ἀπὸ αὐξάνουσας κατὰ πτωσιν ἐμπιστοσύνης.

Τὴν πρωτὴν τῆς 3ης Σεπτεμβρίου οὐδὲν γεγονὸς ἐδικαιολογεῖ μεταβολὴν δοθεισῶν διαταγῶν. Ἡ σύνεσις ὑπηγόρευσε τὴν ὑποχώρησιν μετὰ τὸ τέρμα τῆς ὁποίας αἱ στρατιαὶ θὰ ἐπανέυρισκον ὅλην τὴν δύναμιν, ἣν ἐπέτρεπον τὰ ἐφόδια τὰ ἀποστελλόμενα ἐκ τῶν ἀποθηκῶν καὶ τῶν πολεμικῶν ἐργυστασιῶν.

Ἀλλὰ τὸ ἀπόγευμα τὸ μέγα γεγονός ἐκ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο νὰ περικόψῃ ἡ πιθανότης τῆς νίκης ἤρρισε νὰ διαγράφεται. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἐξετέλουν ἀναγνωρίσεις καὶ οἱ ἀεροπόροι τῆς 6ης στρατιάς εἰδοποιούν τὸν διοικητὴν τῶν Παρισίων ὅτι αἱ προφυλακαὶ τῶν φαλάγγων τοῦ φόν Κλύκ ἐκάμπτοντο πρὸς τὰ Νοτιοδυτικὰ ἀπὸ τοῦ Σαντιγ Ὀλουζάρ, καὶ ἀντὶ νὰ βαδίζουν πρὸς τὴν πρωτεύουσάν, διωλίσθαισαν πρὸς τὸν Μάρνην.

Ἀμέσως ὁ Γκαλλιενὶ ἀντιλαμβάνεται τὰ τεράστια πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ προέλθουν ἀπὸ ἀνέλπιστον σφάλμα. Μ' ἐν βλέμμα συλλαμβάνει τὸ σχέδιον τῆς ἀπελευθερωτικῆς μάχης: Ὁ Μωνουρὸν μὲ τὴν ἑκτὴν στρατιάν οὐλομένην εἰς τὰ πλάγια καὶ εἰς τὰ νῶτα τῶν κλιμακῶν διατεταγμένων μαζῶν, αἱ ὁποῖαι ἀμέσως θὰ καλπάζουν πρὸς τὸν Μάρνην, ἔπειτα ὅλαι αἱ δυνάμεις τοῦ Φρέντς, τοῦ Φρανσέ ντ' Ἐσπεραί τοῦ Φὸς, τοῦ Λάγκλ ντὲ Καρὺ, τοῦ Σαρραῖγ ἀντιμετωπίζουσαι τὸ μακρὸν μέτωπον τῶν αἰφνυδιαζομένων Αὐτοκρατορικῶν στρατιῶν. Καὶ ὁ Γκαλλιενὶ ἔρχεται ἀμέσως εἰς τηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν Ἀρχιστράτηγον.

Ὁ τελευταῖος οὗτος μὲ ὁλοὲν αὐξάνον ἐνδιαφέρον ἀκούει τὴν ἀναφορὰν καὶ τὰς γνώ-

μας τοῦ φλογεροῦ ὑφισταμένου του. Διότι ὁ διοικητὴς τῶν Παρισίων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν εἰσελθεῖ εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς, ἔτεδον ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου. Ὁ Ζόφφρ ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ὥρα ἔρχεται, ἡ ὥρα τὴν ὁποίαν ἀναμένει καὶ προετοιμάζεται ἀπὸ τῆς 25 Αὐγούστου. Ἀλλὰ εἶνε «ψυχρὰ κεφαλὴ». Ἀρχιστράτηγος ὁ ὁποῖος βλέπει ὅχι μόνον ἓνα τετράγωνον τοῦ ζατρικίου, ἀλλὰ τὸ σύνολόν του, γνωρίζει ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ σκέψις—ὅτι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο πρέπει νὰ πιστοποιηθῇ ὁ ἐλιγμὸς τοῦ ἀντιπάλου, ἐνῶ οἱ διοικηταὶ τῶν στρατῶν θὰ γνωστοποιήσουν ἅν πᾶσαι αἱ «μονάδες» εἶνε ἑτοιμοὶ διὰ τὸν ὑπέρτατον ἀγῶνα.

Ἄλλως τε διὰ νὰ ἐλεγχθοῦν αἱ διαθέσεις τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου, διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν οἱ Γερμανικοὶ ὄγκοι χωρὶς ν' ἀπομακρυνθοῦν νὰ κατέρχονται πρὸς τὸν Νότον, ὀλιγώτερον ἀδιαφοροῦσαι διὰ τὴν ὑπαρξιν εἰς τὸ πλευρὸν τῶν καὶ ἔπειτα εἰς τὰ νῶτα τῶν τοῦ χαρακωμένου στρατοπέδου τῶν Παρισίων παρὰ διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ἑκτῆς στρατιάς: δὲν θὰ ἦτο ἐπαρφελές νὰ παραχωρήσῃ τις εἰς αὐτοὺς ὀλίγον ἔδαφος ἀκόμη, νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ ἐμπλακοῦν εἰς τὴν γωνίαν Μάρνη καὶ Σηκουάνα—ἔπειτα νὰ τοὺς σφίξῃ εἰς τρομερὰν λαβίδα; Τὰ τέσσαρα σώματα τοῦ φόν Κλύκ καὶ τὰ σώματα τοῦ φόν Μπύλβ νὰ χωρήσουν περισσότερον πρὸς Νότον μὲ δύο ἢ τρεῖς σταθμεύσεις καὶ ἐπὶ τοῦ Οὐρχ τὸ τέταρτον Γερμανικὸν σῶμα ἐφεδρείας, ἀπομείναν μόνον, νὰ συντριβῇ ταυτοχρόνως ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς 6ης στρατιάς. Αὕτη βαδίζουσα τότε ἐκ τῶν βορείων τοῦ Μάρνη μέσῳ τῶν Γερμανικῶν συγκοινωνιῶν, δὲν θὰ μεταβάλλῃ εἰς συμφορὰν τὴν ἦταν, τὴν ὁποίαν θὰ ὑποστῇ ὁ εἰσβολεὺς ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα—καὶ ὅχι πλέον ἐπὶ τοῦ Μάρνη;

Ἀνάλογοι μεγάλοι ἐλπίδες ἐκίνησαν ἀναμφιβόλως τὴν ψυχὴν τοῦ στρατηγοῦ Ζόφφρ κατὰ τὰς συγκινητικὰς αὐτὰς ὥρας τῆς ἑσπέρας τῆς 33(32)βρίου καὶ τῆς πρωΐας τῆς Τετάρτης, καθ' ἣς ἦτο ἐν σπέρματι ἀκόμη ἡ σωτηρία ἀποφασισ. Ἐν τούτοις ὁ Γκαλλιενὶ ἐπέμενε ἀπαιτῶν τὴν ἀμεσον ἐπίθεσιν τῆς στρατιάς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Μάρνη. Ταυτοχρόνως ἔσπευδεν εἰς Μελὲν διὰ νὰ κατανικήσῃ τοὺς δισταγμοὺς τοῦ Φρέντς χάριν συνεργασίας στενῆς μὲ τὰς δυνάμεις, αἵτινες ἔδρων κάτωθι τῶν Παρισίων.

Εἰς τὰς 20 καὶ 30 τῆς 4ης Σεπτεμβρίου, μετὰ νέας τηλεφωνικὰς συνομιλίας, τὰς ὁποίας ἀδίκως ἔλαβον ὡς ἀφορμὴν διὰ νὰ θέσουν τὸν ἓνα ἀντιμέτωπον τοῦ ἄλλου, τὸν ἀρχιστράτηγον καὶ τὸν ὑφιστάμενόν του, διοικητὴν τῶν Παρισίων, ὁ Ζόφφρ ἐξέδωκε τὴν διαταγὴν ἀρ. 5, τὴν πρώτην τῆς μεγάλης μάχης. Συμφώνως πρὸς τὴν διαταγὴν ταύτην ἡ ἑκτὴ στρατιὰ θὰ τεθῇ εἰς κίνησιν τὴν ἐπαύριον 5 Σεπτεμβρίου, εἰς τρόπον ὅπως φθάσῃ τὸν μεσημβρινὸν τοῦ Μῶ καὶ εἶναι ἑτοιμος εἰς ἐπίθεσιν τὴν 6 Σεπτεμβρίου ἐν συναφείᾳ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν στρατιάν βαδίζουσαν καὶ ταύτην ἀριστερὰ τῆς 5ης στρατιάς. Αὕτη (διοικουμένη

ὑπὸ τοῦ Φρανσέ Ντ' Ἐσπεραί), συνδεομένη μὲ τὴν Ἀγγλικὴν στρατιάν διὰ τοῦ δευτέρου σώματος ἱππικοῦ (Κοννὼ) θ' ἀναλάβῃ τὴν ἐπίθεσιν κατέναντι τῆς ἐκ Νότου πρὸς Βορρᾶν καὶ ὡσαύτως ἡ 9η στρατιὰ (τοῦ Φὸς) ἐπὶ τοῦ ὁροπεδίου τῆς Σεζάν.

Συμπληρωματικὴ διαταγὴ καθώριζε τὴν δὲ ἑκαμνε ἡ τετάρτη καὶ ἡ τρίτη στρατιὰ (Λάγκλ ντὲ Καρὺ καὶ Σαρράιγ), αἱ ὁποῖαι ἐπεξέτειναν τὸ μέτωπον μέχρις Ἀργκόν. Ἡ δευτέρα μεταξὺ αὐτῶν ἰδιαιτέρως θὰ προσεπάθει νὰ παρενοχλήσῃ τὰ πλευρὰ τῶν δυνάμεων τοῦ Γερμανικοῦ Διαδόχου.

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια

Ἡ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἀφ' ἧς ὁ Μελέτιος Μεταξάκης μαινόμενος ἐπὶ τῇ παύσει αὐτοῦ ὡς Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, κατέφυγεν εἰς Ἀμερικὴν, ἵνα ἐκεῖθεν πληρῇ ὡς ἄλλος μητροπολίτης τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα, ἵνα ἐκεῖ μεταγάγῃ τὰς οἰκογενειακὰς ἐσωτερικὰς διενέξεις, οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς, τὸ σέμνωμα καὶ τὸ ἐγκαλλώπισμα τοῦ ἀπατριάστου Ἑλληνισμοῦ δὲν ἐγνώρισαν ἡσυχίαν, διαιρεθέντες καὶ ἀντιφερόμενοι κατ' ἀλλήλων. Οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς, οἱ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ ταύτης μόνον, ἀσχολούμενοι καὶ μεριμνῶντες, οἱ διὰ τῆς σώφρονος στάσεως αὐτῶν σωστικῶς ἐπιδρώντες, ἐδηλητηριάσθησαν ὑπὸ καινῶν δαιμονίων καὶ καινῶν εἰσηγήσεων, ἀκουσμένων καὶ διαλαλωμένων ἐν αὐτοῖς τοῖς σεμνοῖς ναοῖς. Καὶ ἔφυγε μετὰ διετίαν περίπου ὁ Μελέτιος Μεταξάκης, ἐπιβάς τοῦ Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ τὸ θανατηφόρον τῆς διαιρέσεως μικρόβιον βαδύτατα ἀπέμεινε ἐρριζωμένον ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς κέντροις τῆς Ἀμερικῆς. Πλὴν εὐτυχῶς Ἑλληνιστάρχης διαπρεπέστατος, ὁ τέως Μηθύμνης Βασίλειος, ἀπὸ ἔτους περίπου εἰρησκόμενος ἐν Ἀμερικῇ ἠρξάτο κηρύσσειν τὴν συμφιλίωσιν τῶν Ἑλλήνων καὶ εἰσηγούμενος τὴν ἐμμονὴν εἰς τὰ πάτρια, καθ' ἣ Ἑκκλησία, ξένη πρὸς τὰ κόμματα, μὴ ἀνεχομένη οὐδ'

ἐπιτρέπουσα τὴν ὑπὸ τῶν κομμάτων ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐναντὶς ἐπιπορῆς, εἰς ἐν καὶ μόνον ἀπ' βλέπει, εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν, τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν προκοπὴν τοῦ κατὰ τόπους ποιμνίου αὐτῆς: ἐπιτυγχανομένων διὰ τῆς προσηλώσεως εἰς τὴν μητέρα πατρίδα καὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων. Τοιαῦτα κηρύττων καὶ διδάσκων ὁ μητροπολίτης Βασίλειος προκαλεῖ ἐνθουσιασμοὺς, διαμορφοῖ ἑλληνοπρεπεῖς ἀρχάς καὶ, διαμορφῶν τοιαύτας, ἀναδημιουργεῖ Κοινότητα, Ἑκκλησίαν, Σχολεῖα, Φιλανθρωπικὰ καὶ ἑθελὶ Καταστήματα, ὁδηγεῖ εἰς τὴν ποδὴν συμφιλίωσιν, συγκινεῖ καὶ κατευθύνει εἰς νέαν κίνησιν ἐθνικὴν, ἐξ ἧς ἀκμαῖος εἰς ἐθνικὸν φρόνημα καὶ εἰς ἐθνικὰς ἀντιλήψεις θὰ ἀναλάμῃ ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμός.

Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Βασίλειος Γ. Κομβόπουλος, γεννηθεὶς ἐν Σιώπῃ τῇ ὀνομασίᾳ τοῦ Πόντου πόλει, κατὰ Μάρτιον τοῦ 1887, ἀπεφοίτησεν ἐν ἡλικίᾳ 13 ἐτῶν τὸ ἐκεῖ Σχολαρχεῖον, μεθ' ὃ προσελήφθη ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐμπορευομένου πατρὸς αὐτοῦ. Μετὰ πενταετὴ ἐν αὐτῷ ἐργασίᾳ μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵνα συνεχίσῃ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ. Τῷ 1900 ἀπεφοίτησεν αὐτῆς ἀριστεύσας, καὶ κατὰ Σεπτέμ-

βριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἔλθων εἰς Ἀθήνας, ἐνεγράφη ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Τῷ 1904 ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῆς Θεολογίας, προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Μυτιλήνης Κυρίλλου καὶ ἐχειροτονήθη κατὰ Μάϊον τοῦ 1905 διάκονος. Τῷ 1908 προήχθη εἰς Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης καὶ τῷ 1914 μετὰ εὐδόκιμον ἐθνικωτάτην ἐργασίαν ἀνεδείχθη εἰς ἐπίσκοπον Χριστουπόλεως (Καβάλλας), παραμένων ἐν Μυτιλήνῃ, ἔνθα ἀντεπροσώπουν ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν τῆς Μητροπόλεως τὸν ἀείμνηστον Κύριλλον, ἐκλεγέντα συνοδικὸν μέλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ διαμένοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τῷ 1916 δμοφώνῳ ἀποφάσει τῆς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου προεχειρίσθη εἰς μητροπολίτην Μηθύμνης, ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας τῆς νήσου Λέσβου ἐχούσης ἔδραν τὴν Καλλονήν, ἀπαρτιζομένην ἐκ δέκα πολισμάτων, τῶν ὁποίων σπουδαιότατον ὁ Ἀγεῶν, ἐπέχων τὴν θέσιν τῆς πάλαι Αἰγείρου. Οὕτω, ὁ μητροπολίτης Βασιλείος διήλθε πάσας τὰς βαθμίδας τῆς ἱερωσύνης ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, μὴ συγκατανευσάσης οὔτε τῷ 1907, οὔτε νεώτατος ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ξάνθης καὶ τῶν Κοινοτικῶν Σωματείων Καβάλλας, οὔτε τῷ 1908, οὔτε ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἀμασείας, ἵνα διορισθῇ ἐπίσκοπος Σινώπης, εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ. Ἡ πρὸς τὸν Βασίλειον Κομβόπουλον ἀγάπη τῶν Λεσβίων ὀφείλεται εἰς τὰ πατριωτικὰ τοῦ ἀνδρὸς κηρύγματα καὶ εἰς τοὺς ἀληθομνήτους ἐνθουσιασμοὺς, οὓς προὐκάλει δμῖλῶν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος κατὰ χαλεπὰς ἡμέρας καὶ δὴ κατὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐπεφάνη ὁ κίνδυνος τῆς ἐπιστροφῆς τῆς νήσου εἰς τὴν ἡττημένην Τουρκίαν, κατόπιν τῆς μέγχοι Βουξελλῶν διαδρομῆς τοῦ κ. Ἐλ. Βενιζέλου ἐπὶ τῇ ἐλπίδι συναντήσεως μετὰ τοῦ Ταλαᾶ! Οἱ πατριωτικοὶ ἀγῶνες τοῦ θερμουργοῦ ἱεράρχου διέδωκαν δυσθύμως τοὺς περὶ τὸν κ. Ἐλ. Βενιζέλον, τούτου δ' ἐνεκα ἡ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις ἀναδειχθέντος τοῦ Βασιλείου μητροπολίτου Μηθύμνης, παρημπόδισε τὴν εἰς Καλλονὴν μετάβασιν αὐτοῦ, μεταβάλλοντας ἐκεῖ μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 1 Νοεμβρίου 1920. Ὁ μητροπολίτης Μηθύμνης Βασιλείος, ἱεράρχης ζηλοτῆς καὶ πρόμαχος τῶν δεσμιῶν τῆς Ἐκκλησίας, δπερημύνην εὐδαρῶς τῶν δικαίων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ μητροπολιτῶν κατὰ τὴν ἐν

Θεσσαλονίκῃ συγκροτηθεῖσαν λίγροντος τοῦ 1921 Συνέλευσιν τῶν ἱεραρχῶν, Συνέλευσιν περιλαβοῦσαν τὴν πλειοψηφίαν τῆς Ἱεραρχίας τοῦ κλίματος τοῦ Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀποφασίσασαν τὴν μὴ ἀναγνώρισιν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 25 Νοεμβρίου 1921 γενομένων, καὶ τὴν ὀπισθοκλήσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπιτροπῆς ἐξ ἀρχιερέων, ἡτις συνεννοουμένη μετὰ τῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν ἀποκαταστήσῃ τὴν διαταραχθεῖσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰρήνην.

Εἰς τὸν μητροπολίτην Βασίλειον Κομβόπουλον, ἔλαχεν ὁ κληρὸς τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἀμερικῇ, εἰρήνης διαταραχθείσης, ὡς εἶπομεν, ὑπὸ τοῦ Μεταξάκη, ἀποτολήσαντος πλήν ἄλλων συνεννοήσεως μετὰ τῶν Ρώσων ἐπὶ τῷ τέλει ἰδρύσεως Ἀυτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ Ἀρχηγὸν τὸν Ρώσον Πλάτωνα, μητροπολίτην Ὁδησσοῦ, καθ' ἃ ἐβεβαίωσε τηλεγράφημα τῆς ἐν Βασιζκίῳ Πρεσβείας, προσεπιβεβαιούσης ὅτι κατὰ πληροφορίαν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐκδιδομένου «Κόσμου» ὁ Μελέτιος Μεταξάκης συνεκάλεσεν ἐπισκόπους Ρώσους καὶ Σύρους, ὡς καὶ ἕνα ἐπίσκοπόν Ὁγγρον, ἵνα ἐπισπεύσῃ τὴν ἰδρύσιν τῆς ὡς ἂν Ἀυτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας! Ὁ μητροπολίτης Βασιλείος μεταβὰς εἰς Ἀμερικὴν κατώρθωσεν ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ πολὺ ἅ. Ἀποκαθιστῶν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν εὐρύτεραν τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, ἐμπνέει διὰ τῆς χειμαρρῶδους ἐν λόγοις καὶ ἔργοις ἐκδηλώσεως τῶν θερμουργῶν συναισθημάτων αὐτοῦ τὴν ἐπὶ τὸ μέλλον πίστιν. Ἀκαταπόνητος καὶ ἀεικίνητος, συγκινούμενος καὶ συγκινῶν, διήνοιξε νέους σταθμοὺς δράσεως, ὡς ἀψευδῶς μαρτυροῦν νῆαι Κοινοῖτες, ἀνεγερθέντες νέοι Ναοί, ἱδρυθέντα νέα Ὁρφανοτροφεῖα καὶ ἄλλα Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα, κίνησις δὴ ζωῆς καὶ ἀναγεννήσεως. Εἰς τὸν διαπρεπῆ καὶ θερμουργὸν ἱεράρχην, τοιαῦτα ἐπιτελοῦνται ἀγῆρως ὀφείλεται ἔπαινος. Εἶθε τὴν θερμουργὸν αὐτοῦ δράσιν πάντες νὰ μιμηθῶσι κατὰ τὰς δεινὰς ἡμέρας, ἃς συνεκόμισαν ἡ διαίρεσις καὶ οἱ ἐμφύλιοι σπαραγμοί, κατὰ τὰς δεινὰς ἡμέρας ταύτας, καθ' ἃς ὑποῦσι τολμηρὸν καὶ βουλμῶν βλέμμα αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ὑπὸ τῆς χώρας ἡμῶν φιλοξενηθέντες καὶ διὰ τοῦ αἵματος ἡμῶν τονωθέντες, μεγάλοι ἐγένοντο!

ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΘΕΩΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1844 συνήλθεν εἰς πρώτην συνεδρίαν ἡ πρώτη μετὰ τὸ Σύνταγμα Βουλὴ. Ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ προσήλθον «οἱ ἔχοντες εἰδοποιητήρια ἔγγραφα παρὰ τῶν ἀρμοδίων Διοικητῶν κ. κ. Βουλευτῶν».

Πρῶτος Πρόεδρος τοῦ πρώτου ἡμῶν κοινοβουλίου ἐξελέγη ὁ Νικήτας Σταματελόπουλος.

Μετὰ 23 ἔτη καὶ 6 μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς Μεγάλης Ἐπαναστάσεως ἀνέπνεε τέλος ἡ χώρα ὑπὸ τὸ Κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα.

Τὸ Σύνταγμα ἀρχεῖται διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου τριάδος. Εἶνε τοῦτο φόρος τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν πατρίαν πίστιν, τὴν ὁδηγήτριαν καὶ ἐλευθερουργόν. Εἶνε ἡ ζωντανότερα πιστοποιήσις τῆς ἀρχαυτοῦς, τῶν προγόνων εὐσεβείας. Πάντα τὰ προσωρινὰ πολιτεύματα ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς Ἐπιδιόρου, οὕτως ἀρχοῦνται. Καὶ ὅταν ἐν τῇ Συνλεύσει τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἡγήθη ἡ συζητήσις ἀπὸ ποίων διατάξεων δεῖν νὰ ἀρχῇ τὸ Σύνταγμα, μὴ βοῇ ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως τὰ περὶ Ὁρηκείας προταχθῶσιν ἄρθρα. Ἀπὸ Θεοῦ ἀρχεσθαι μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἡσχίσαμεν τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ Τυράννου τὸν Θεὸν τῶν πατέρων μας δεῖν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ὑπὲρ τοῦ νέου μας Πολιτεύματος. Οὔτε πολιτεία οὔτε ἡθὴ ἱδρύονται παραμελουμένης τῆς θεοσεβείας. Ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὑψίστου καὶ τὸν θώρακα τῆς πίστεως...

16) Ἐξ ἰσου σημαντικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν εἶναι τὰ ἰδιόγραφα τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Ἀγῶνος.

Ὑπὸ τὸν Γερμανικὸν τίτλον: «Αὐτόγραφα διακεκομμένων Νεοελλήνων συλλεγμένα ὑπὸ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Ἰ. Βαίτ. Ἐν Ναυπλίῳ Μάρτιος 1833» πρόκειται μικρὰ συλλογὴ, ἀφιερωμένη εἰς τὸν Βασιλέα Ὁθῶνα, καταδηλοῦσα δὲ τὰς αὐθεντικὰς τῆς ἐποχῆς σκέψεις.

Τὰ ἐν λόγῳ αὐτόγραφα ἀνήκουσιν εἰς 14 ἐπιφανεῖς τοῦ Ἀγῶνος προσωπικότητας, ἔχουσι δὲ καὶ σειρὰν οὕτω:

«Νόμοι σταθεροὶ καὶ δίκαιοι ἐγγυῶνται εἰς μὲν τοὺς θρόνους τὴν ἀσφάλειαν, εἰς δὲ τοὺς λαοὺς τὴν εὐδαιμονίαν».

Α. Ν. Ἀποστόλης

«Εὐδαίμων ὁ Βασιλεὺς ὅστις ἄρχει ἐλευθέρου λαοῦ: εὐδαίμων ὅστις ὅχι ἀπεριορίστως καὶ αὐθαριᾶς κυβερνᾷ, ὅστις μετὰ φόρον καὶ δύναμιν πάντοτε προσδεύει, θεραπεύει τοὺς χρήζοντας θεραπείας καὶ ὁδηγεῖ τὸν λαὸν τοῦ εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς.

Γνώμη ἐνὸς ἐνδόξου Βασιλέως ἀγαπῶντος τὸν λαὸν τοῦ καὶ ἀγαπωμένου παρ' αὐτοῦ».

Ἰωάννης Κωλέτης

«Ὁ Θρόνος εἶναι ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία τῶν Ἐθνῶν.»

Θ. Κολοκοτρώνης

«Ἀπαντα τὰ χρήματα ἦν ὁμοῦ ἔλθων δὲ νοῦς, αὐτὰ διεκόσμησεν».

(Ἀναξαγόρας περὶ Κοσμογονίας)

Ἰάκωβος Ρίζος

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν β' Μαρτίου 1833

22 Φεβρουαρίου.

«Ἡδέως μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας χρόνῳ δὲ τοῖς Βελτίστοις».

Κίτσος Τζαβέλλας

«Ἑλλὰς Βασιλευομένη

Ἐν τῇ σκιά αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθησα καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκύς ἐν λάρυγκί μου».

(Ἄσμα Ἀσμάτων κεφ. β')

Σ. Τοικκούης

«Ἡ Δικαιοσύνη εἶνε ἡ ἀληθὴς τῶν Κυβερνήτων δύναμις».

Ἀνδρέας Μεταξᾶς

πάν οικονομικῶς δυσπραγοῦν κράτος ἀνυπερθέτως καὶ πιστῶς νὰ ἐνστερνισθῇ, ἐὰν μὴ προτιμᾷ τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐθνικὴν αὐτοῦ αὐτοκτονίαν.

Μόνοι οἱ Ἕλληνες κυβερνῆται ἔβυσαν τὰ ὄντα. Τὶ πρὸς αὐτοὺς ἐὰν τὸ ἐν Γενουῇ συνέδριον τῷ 1922 (Resolution 7 de la Sous-Commission des Monnaies de la Commission Financiere) ἔδογματιζεν: «Ἐφ' ὅσον ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς κράτους τινὸς θὰ ἐμφανίσῃ ἔλλειμμα, ὅπερ θὰ πληρῶνται διὰ τῆς δημιουργίας χαρτονομίσματος ἢ τραπεζικῶν πιστώσεων, θὰ ὑπάρξῃ ἀδύνατον νὰ πραγματοποιήσῃ νομισματικὴν μεταρρυθμίσειν καὶ δὲν θὰ ἐδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ χρυσοῦ συμβόλου (etalonor). Κατ' ἀκολουθίαν, πασιὼν τῶν μεταρρυθμίσεων ἡ σπουδαιότης ἔσται ἡ ἐτήσια ἰσορροπία τῶν δημοσίων δαπανῶν χωρὶς νὰ προστρέχῃ τις εἰς τὸ ἀνοιγμὰ νέων ἀνευ ἀντιστοίχου πιστώσεων. Τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπαιτεῖ ἀκριβῆ φορολογίαν, ἀλλ' ἐὰν τὰ δημόσια ἔσοδα ὧσιν ὑψωμένα μέχρι τοῦ νὰ ἀγάγῃ τὴν φορολογίαν πέρα τῆς ἀναλογικῆς ἀντοχῆς τῆς χώρας, αὕτη αὕτη ἡ φορολογία δύναται προσέτι νὰ ἀγάγῃ τὴν χαρτονομισματικὴν πληθώραν (inflation fiduciaire). Ἡ περιστολὴ τῶν δαπανῶν ἀποτελεῖ τὸ ἀληθὲς φάρμακον.» Ἐν τοῖς οικονομικοῖς τούτοις ἀποφθέγμασι περιέχεται ἡ ἀληθὴς πανάκεια πρὸς ἴασιν τῆς οικονομικῆς τῆς Ἑλλάδος νόσου. Ἀποίνει δὲ δύνανται ταῦτα νὰ παραβῶσιν. Ὑπὸ τούτων ἐμπνεομένη καὶ μοχθήσασα φιλοτίμως ἡ *περὶ οἰκονομικῶν ἐπιτροπεία* ἔναγχος ἐπέβανε πᾶν ἀξίειαινον καὶ φιλόπατρι ἔργον, ὅπερ, ἐὰν ἀκέραιον ἐφηρμόζετο, θὰ παρήγε, κατὰ τὸν σοφὸν αὐτῆς πρόεδρον κ. Ἀθ. Εὐταξίαν, περίσσευμα 1 δισεκατομ. δραχμῶν. Πλὴν οἱ κακῇ μοίρᾳ τῶν κοινῶν νῦν προεστώτες ἀπερρίψαν δίκην ἔρματος περιττοῦ τὰς πλείστας αὐτῆς ἐθνικοπολεμικὰς ἀποφάσεις, ἐφαρμόσαντες οἰκονομίας μόλις 250 ἑκατομμυρίων! Τοιοῦτοτρόπως φερόμεθα πλησίοντι πρὸς τὴν χρεωκοπίαν, διότι τὸ σκάφος τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας δὲν δύναται ἀνευ αὐστηροτάτων οικονομικῶν νὰ ἀποτραπῇ ταύτης. Ἀντὶ τοιούτων ὅμως, ἀντὶ περισσευμάτων σημαντικῶν, τὸ ἔλλειμμα 1924-1925 θὰ συμποσωθῇ εἰς τὸ τεράστιον ἀριθμὸν τῶν 2 δισεκατομ., ἐὰν ἐν τῷ Ἑλλ. Γεν. Λογιστηρίῳ εὐρημῇ μὴ τὰς ἡ γενναία καὶ δεξιὰ χειρονομία τοῦ Caillot, ὅστις, τὸ δῆθεν ἐξ 1

δισεκατομ. 150 ἑκατομ. φράγκων ἔλλειμμα τοῦ γαλλικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐρευνήσας ἐπιμελῶς, ἀνήγαγεν εἰς τὸν ἀκριβῆ αὐτοῦ ἀριθμὸν τῶν 4 δισεκατομ. Ἐν τούτῳ ἀμαρτωλῇ ὑπῆρξεν ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἔκτοτε διαχειρισάντων τὰ κοινὰ, ἡ οἰκονομολογικὴ αὐτῶν πολιτικὴ οὐδαμῶς ὑπῆρξεν ὀρθοτέρα. Οὕτως ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν οἰκονομία περιήχθη εἰς τὸ τραγικὸν σημεῖον τοῦ νὰ ἴδῃ τὸ ἐμπορικὸν ἔλλειμμα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀλματωδῶς ἀνυψούμενον, ἀνελθὼν κατὰ μὲν τὸ 1924 εἰς τὸν τρομερὸν ἀριθμὸν τῶν 4 1/2 δισεκατομ. κατὰ δὲ τὸ 1925 ἀπειλοῦν νὰ ὑπερβῇ, κατὰ τὰ ἄχρι τοῦδε δεδομένα, αὐτὰ τὰ 7 δισεκατομ.!

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἀπτεται ἡδὴ ἡμῶν τὸ στυγνὸν τῆς ἐν Γερμανίᾳ οἰκονομικῆς καταστροφῆς φάσμα. Ἐνῶ δ' ἡμεῖς οὐδὲν πράττομεν πρὸς ἀποσόβησιν αὐτῆς, ἡ θανασία Γερμανία ἐπάλλαισεν ὑπερανθρώπως ὅπως διαπλεύσῃ τὰς Συμπεληγάδας, ἐνθεν μὲν τῶν δημοσίων ἔλλειμμάτων, ἐνθεν δὲ τῶν ἐμπορικῶν τοιούτων, ὑποκύψασα τέλος μετὰ πάλιν καὶ ἀγωνίαν οἰκονομικῶν ἀφάνταστον εἰς τρομερὰς καὶ ἀδηρίτους ἀνάγκας, τῆς ἥτις ἀποτόκους, οἷαι ὑπῆρξαν ἡ ἀπώλεια σημαντικωτάτων ἐν τῇ μητροπόλει ἐδαφῶν καὶ οὐλοκλήρου τοῦ ἀποικιακοῦ αὐτῆς κράτους, τοῦ πολεμικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ αὐτῆς στόλου, αἱ συμμαχικαὶ ἀποζημιώσεις καὶ ἐπανορθώσεις, ἡ μεσεγγύσεις πλουτοφόρων ἐπαρχιῶν, αἱ παροματωταὶ ταύτης δαπάναι καὶ ἡ κατ' ἀκολουθίαν πασῶν τούτων τῶν ἀσυγκρίτων συμφορῶν ἐξαφάνισις τῆς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ οἰκονομικῆς πίστεως αὐτῆς. Ἀνευ τῶν δυσμενεστάτων αὐτῶν οἰκονομικῶν ὅρων ἡ σοφὴ Γερμανία ἀφρεύτως θὰ ἐθροιάμβευεν ἐν τῷ μεταπολεμικῷ ἁγῶνι πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν δημοσίων καὶ ἐθνικῶν αὐτῆς οἰκονομικῶν. Ὅπως συλλάβῃ τις ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς στυγεράς οἰκονομικῆς καταστροφῆς, τῆς ἥδὴ τὰς θύρας ἡμῶν κοπιούσης, δὲν εἶναι ὁδοῦ πάρεργον ἡ παράθεσις ἀποσπάσματος τινος τοῦ Γερμανικοῦ ὑπομνήματος πρὸς τὰς ἐπιτροπείας τῶν Συμμαχικῶν ἐμπειρογνομόνων (La situation economique monetaire et financiere de l' Allemagne. 1924, σελ. 55): «Ἡ ὑποτίμησις τοῦ μάρκου εἶχε τὸν ἀντίκτυπον αὐτῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις καθίστατο καὶ αὐτὸς ἐπαχθὴς εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ χαρτονομίσματος, διότι πρὸς κάλυψιν τοῦ ἔλλειμματος ἔδει νὰ γίνῃ-

ται προσφυγὴ ἀκατάπανστος εἰς τὴν ἐκτύπωσιν χαρτονομίσματος.

Ἦτο ἀδύνατον νὰ πληρωθῇ τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ φόρων, τῆς ὑποτίμησεως τοῦ μάρκου οὔσης ὑπεράγαν ἱλιγγιῶδους ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ τρόπος νὰ προσαρμωθῇ τὰ ἔσοδα πρὸς τὰ ἔξοδα. Τῆς καταστάσεως τοῦ νομίσματος αὐτῆς μὴ ἐπιτρεπούσης νὰ συναφθῇ δάνειον οὔτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, οὔτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ Γερμανία ἠναγκάσθη νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν μέθοδον, τὴν πέντοτε χρησιμοποιοῦμένην ὑπὸ τῶν κρατῶν, τὰ ὅποια εὐρίσκονται ἐν παρομοίᾳ θέσει: προϋμνηθεύθῃ τὰς πιστώσεις καὶ τὰ μέσα τῶν ἀναγκῶν πληρωμῶν, δημιουργοῦσα ἐν πλαστῶν κεφάλαιον διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῆς κεντρικῆς αὐτῆς ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς. Ἡ μέθοδος αὕτη ἐν τούτοις εἶχε τὸ ἀναπόδραστον ἄτοπον τοῦ νὰ ἐντείνῃ τὴν πτώσιν τοῦ μάρκου καὶ τὰ οἰκονομικὰ μειονεκτήματα ἅπερ ἐκ ταύτης προκύπτουσιν. Πᾶς τις δραματίζεται διὰ μέσου τῶν γραμμῶν τούτων τὸ φάσμα τῆς Γερμανικῆς καταστροφῆς: ἐπὶ θύραις τῆς Ἑλλάδος. Ἐλλείμματα προϋπολογισμῶν, ἔλλειμματα ἐμπορικῶν, πληθωρικὴ κυκλοφορία χαρτονομίσματος, ἔλλειψις τῆς ἑξωτερικῆς πίστεως, ὑπέρομερος φορολογία, σπάνις χρήματος, ἀλόγιστος διασπάθισις τῶν δημοσίων ὀβολῶν, πολιτικὴ ἀκρίσια. Ἰδοὺ πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ συμπτώματα τῆς μαστιζούσης τὴν Ἑλλάδα δεινῆς οἰκονομικῆς νόσου! Ὁ κίνδυνος σοβεῖ βραδὺς μὲν, ἀλλ' ἀδυσώπητος, μόνον δ' ἵνα εἰπόμεν κατὰ Λουκιανὸν, «λημῶντες καὶ ἀμβλυώτοντες πρὸς τὰ γινόμενα καὶ τὰ ὄντα ἐκκεκωφημένοι καθάπερ οἱ παρηρηκότες» δὲν αἰσθάνονται τὴν ἐπερχομένην τρομερὰν λαίλαπα, ἥτις ἀπειλεῖ νὰ μεταβάλῃ ὅσον οὐπὼ εἰς ἐρείπια τὴν Ἑλλάδα.

Τὴν οἰκονομικὴν ταύτην πανωλεθρίαν δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ παρακάμψῃ μόνον διὰ γενναίων καὶ ἐκτάκτων μέτρων, ἐφαρμοζόμενων ἀμελλητῇ ὑπὸ φιλοπατρίδων καὶ φιλοτίμων κυβερνητῶν, ὡς ἀλλαχού συμβαίνει. Ἀνευ ἡρωϊκῶν φαρμάκων οὐδεμία ἐλπίς σωτηρίας. Τοιαῦτα εἶνε ὁ ἄκρος περιορισμὸς δαπανῶν καὶ λαθρεμπορίου καὶ αὐστηρὰ ἐπισπραξὶς δαμῶν καὶ φόρων οὕτως ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς νὰ κλείηται διὰ σημαντικοῦ περισσεύματος: ὁ αὐστηρὸς καὶ ἀληθὴς συναλλάγματος ἔλεγχος καὶ περιορισμένη χορήγησις τοιούτου πρὸς εἰσαγωγὴν εἰδῶν πολυτελείας καὶ πᾶσα δυνατὴ τούτων φορο-

λογία, ὡς συνέβη ἰδιαιτάτα ἐν Σερβίᾳ ὁ ἐξαναγκασμὸς ἐπὶ ποιναῖς πρὸς ἐπαναφορὰν οἰκάδε καταθέσεων, εὐρισκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἀπαγόρευσις διατηρήσεως ἐκεῖ ἢ ἐξαγωγῆς κεφαλαίων ἀνευ νομίμου λόγου κατὰ τὸ σύστημα Caillot, τῶν ἑλληνικῶν καταθέσεων μόνον ἐν Ἀγγλικαῖς Τραπεzaῖς ὑπολογιζομένων εἰς 50 ἑκατομ. λιρῶν: δημοσιονομικὴ πολιτικὴ στοχαζομένη τῆς φορολογίας τῶν μεγάλων εἰσοδημάτων καὶ κερδῶν οὐλοῦδῃποτε εἰδουςκαὶ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τὰ κέρδη τῶν ασφαλιστικῶν εταιρειῶν, κατὰ τὸ σύστημα Caillot, καὶ λοιπῶν μεγάλων ἀνωνύμων εταιρειῶν: μέτρα πρὸς σταθεροποίησιν τοῦ συναλλάγματος, τῆς Λεοναίας ταύτης Ὑδρας, τῆς ἐξακολουθούσης ἀνευδρόως νὰ ἀπασχολῇ καὶ αὐτὰ τὰ εἰς τὴν ὁδόντῃς οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως εἰσελθόντα ἤδη κράτη.

Ἐν ᾧ ἡ νομισματικὴ σταθερότης τυγχάνει τὸ μέγιστον καὶ δεινότερον σίγχιρονον οἰκονομικὸν πρόβλημα, τὸ συνάλλαγμα ἀφείθη παρ' ἡμῖν ἀχαλίνωτον, οἱ δὲ ὑπουργοὶ κατηγοροῦμενοι διαρρηθῆναι καὶ ἀναφανδὸν ἐπὶ συναλλαγματικῇ κυβερνᾷ δὲν τολμοῦσι νὰ ζητήσωσι πρὸς οὐδενὸς τὸν λόγον. Τοιαῦτα δὲ διαπράττονται ἐπὶ ζητήματος ζωῆς καὶ θανάτου τοῦ Κράτους, διότι οὔτε ἰσοζύγιον, οὔτε περισσεύματα: προϋπολογισμοῦ δύναται νὰ ἐξασφαλισθῶσιν ἀνευ νομισματικῆς σταθερότητος. Ἰδοὺ τὴν δογματίζουσιν οἱ Συμμαχικοὶ ἐμπειρογνώμονες ἐν τῷ περὶ Γερμανίας περιπτύτῳ αὐτῶν ὑπομνήματι (Rapport des experts). «Ἡ νομισματικὴ σταθερότης δύναται νὰ διατηρηθῇ μόνον ἐὰν ὁ προϋπολογισμὸς ἰσορροπῇ κανονικῶς: οὕτως ἰσορροπεῖ μόνον ἐὰν ὑπάρχῃ νόμισμα, οὗ ἡ σταθερότης τυγχάνει ἐξασφαλισμένη.» Ὡς γνωστὸν αἱ διακυμάνσεις τοῦ συναλλάγματος προκαλοῦνται κυρίως ἐκ τῆς χαρτονομισματικῆς ἐξοιδήσεως (inflation), ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ ἔλλειμματος καὶ ἐκ τῆς ἀναξιοπιστίας τοῦ κράτους. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐλήφθη πρόνοια ἐσχάτως περὶ ἐξοφλήσεως τοῦ τεραστίου κυμαινομένου χρέους, ὅπερ ἐπιδεινῶν τὴν χαρτονομισματικὴν ἐξοιδήσιν, ἀλλ' ἐπεβάλλετο οἰκονομολογικῶς νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀπότισις οὐχὶ διὰ νέων βαρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀλλὰ δι' οἰκονομικῶν καμπόλλων. Πλὴν τοῦ μέτρου τούτου, οὐδεμία ἄλλη μέριμνα ἐλήφθη περὶ τῆς μεθοδικῆς καὶ βαθμιαίας χαρτονομισματικῆς ἀποιδήσεως (deflation), ἐν ᾧ πάντα τὰ κράτη ἐθέσπισαν σοφὰ μέτρα πρὸς.

τοῦτο. Οὕτω ἡ Σερβία ὑπεβίβασεν ἤδη εἰς 6 δισεκατομμ. δηναρίων τὴν ἀναγκαστικὴν αὐτῆς κυκλοφορίαν, αὐτὴ δὲ ἡ Ρουμανία ὑπολογίζεται ὅτι ἐντὸς 15 ἐτῶν θὰ ἔχῃ ἀποσύρῃ τὸ ἐκ 18 ὄλων δισεκατομμ. λέει χαρτονόμισμα αὐτῆς, ἐν ᾧ παρ' ἡμῶν οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη περὶ ἐξυγιάνσεως τῆς δραχμῆς, ἥς ἡ κτητικὴ δύναμις ὁσημέραι φθίνει, τοῦ τιμαρίθμου τοῦ βίου προσεγγίζοντας ὅσον οὕτω εἰς τὸν φρικτὸν ἀριθμὸν 1450! Ἐν ᾧ δὲ ἡ ἐπιτυχία τῶν περὶ νομισματικῆς σταθερότητος μέτρων ἡρτηνται κυρίως ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου οὐδεμία φροντίς ἐλήφθη πρὸς αὐξήσιν τῆ παραγωγῆς καὶ ἰδιαίτατα τῆς σιταρκείας, οὐδεμία φροντίς περὶ διαδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων ἐν ταῖς παγκοσμίαις ἀγοραῖς καὶ ἰδιαίτατα τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς σταφίδος. Ἡ ἐσοδεία καπνῶν τοῦ 1924 σχεδὸν ἀθικτὸς εὐρίσκεται ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἐμπόρων, ἐνὸς μόνον ποσοστιαίου ἐξαχθέντος καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἴσως μὴ πωληθέντος ἐκ τῶν ὑπερτεσσαράκοντα ἑκατομμ. χιλιογ., ἐν ᾧ ὁ ὕπουρος τῆς Γεωργίας ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκρούσε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, διότι ἐκ τῶν 37 ἑκατομμ. χιλιογ. καπνοῦ μόνον 17 ἑκατομμ. ἐξήχθησαν, ἐν ᾧ ἐν Τουρκίᾳ, εἶπεν, ἐκ τῶν 54 ἑκατομμ. χιλιογ. ἐξήχθησαν ὑπὲρ τὰ 44 ἑκατομμ., μὴ ὑπολειφθέντων οὐδὲ τῶν 11 ἑκατομμ. τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ἐγχώριον ἐτήσιαν ἐν Τουρκίᾳ κατανάλωσιν. Ἡ ἀνισορροπία εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἀποτελοῦν τὴν οἰκονομικὴν φθίσιν ἐνὸς ἔθνους καὶ οὕτως οἱ νῦν κρατοῦντες δὲν ἀφυπνίζονται οὐδ' ὑπὸ τῶν ἀπελπιστικῶν κραυγῶν τοῦ Βουλγάρου αὐτῶν συναδέλφου! Αὐτὸς δὲ Τζολίτι ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ τῷ 1921 ἀνεφώνει: «Ἀνάγκη νὰ βελτιωθῇ τὸ συνάλλαγμα καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ καταστῇ ἡ χώρα αὐτάρκτη, ἀξέανουσα τὴν τοῦ σίτου παραγωγὴν καὶ ἐπιδιώκουσα πασῶν τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν τὴν καλλιέργειαν καὶ ἐμψυχούσα τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον».

Οὕτως ἐχόντων τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, παρέλκει πᾶς λόγος περὶ κρατικῆς πίστεως καὶ δι' ἐξευρέσεως πιστώσεων ἐν ξέναις χρηματαγοραῖς. Ἴδού δὲ εἰς ποῖον συμπέραςμα κατέληξεν ἡ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον εἰς Ρώμην συνελθούσα Διακοινοβουλευτικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Βιομηχανίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου περὶ δανείων. «Οὐδὲν δάνειον ἐξωτερικὸν πρέπει νὰ χορηγῇται εἰς κράτη, ἅτινα, μὴ ἐπιτυ-

χόντα τῆς ἐξισώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῶν προσέφυγον εἰς ἐκδοσὶν χαρτονομίσματος διὰ τὰς ταμειακὰς αὐτῶν ἀνάγκας, καὶ ἔχουσι προσέτι ἀνισορροποῦς ἐμπορικὸς προϋπολογισμοὺς». Ἡ οἰκονομικὴ ἐμπιστοσύνη ἀποτελοῦσα ἰσχυρὸν ψυχολογικὸν παράγοντα ἐκπηγάζει ἐκ τῆς καθόλου πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ κράτους. Ὅπου πολιτικὴ ἀκρίσια βασιλεύει, ἡ συναλλαγματικὴ ἀστάθεια ἐνδημεῖ καὶ τὰ χρηματιστήρια φωρῶνται ὥς τὰ μάλλον εὐαίσθητα βαρομετρα τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς πίσεως ταύτης. Ἀφ' οὗ διάσῃμοι οἰκονομολόγοι Ἰταλοὶ, οἱ καθηγηταὶ Φλόρα καὶ Μορτάρα, ἀπέδωκαν τὴν τελευταίαν τῆς λιρέτας ὑποτίμησιν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας ἀνωμαλίαν, ὁπόσῃν ἀραγε ὀφείλουσιν οἱ Ἕλληνες ἐπιδράσιν ἐπὶ τὴν κρατικὴν πίστιν καὶ τὴν νομισματικὴν κατάστασιν νὰ ἀναγνωρίσωσιν τῆς μαινομένης παρ' ἡμῶν πολιτικῆς ἀναρχίας;

Εἰς τοῦτο γενομένων τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, πᾶς Ἕλλην εἴτ' ἐθνικῶς εἴτ' ἀτομικῶς σκεπτόμενος ὀφείλει νὰ βάλῃ κραυγὴν ὁδύνης καὶ κινδύνου. Κυκλοῦμενοι ὑπὸ ἐλλοχευόντων ἐχθρῶν, ἐρημοὶ φίλων καὶ συμμάχων, ἐστερημένοι χρημάτων καὶ ὕλικου πολέμου, οἱκοὶ διηρημένοι, ὀφείλομεν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων νὰ ἐγερθῶμεν ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πατρίδος. Ἀφ' οὗ ὁ λαὸς δὲν ἀφίεται ἐλευθερός νὰ ἐκλέξῃ οὗς νομίζει ἀρχεῖν ἀξίους, οὐδεμία ἄλλη σάνις σωτηρίας ὑπολείπεται ἢ ὁ ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων συναγεμὸς εἰς Πανελλήνιον Συνέδριον ἀπάντων τῶν σωματοίων καὶ συλλόγων, ἀντιπροσωπευθησόμενων δι' ἐπιτροπεῶν πολυμελῶν ἐν ᾧ, ψηφισόμενων γενναίων οἰκονομικῶν μέτρων καὶ ἰδίᾳ υἰοθετουμένων πασῶν τῶν ἀποφάσεων τῆς περὶ οἰκονομικῶν ἐπιτροπείας, δέον νὰ ἀπαιτηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως σύντονος ἐφαρμογὴ τούτων ἐπὶ ἀπειλῇ γενικῆς ἀπεργίας ἢ ἄλλης παθητικῆς ἀντιστάσεως, πόρρω πάσης πολιτικῆς χροιάς κειμένης; καὶ ἐν μόνον σύνθημα καὶ τέλος ἐχούσης σωτηρίας τῆς δεινῶς χεимаζομένης πατρίδος.

Ἀπὸ Σάμου.

Ν. ΒΑΙΑΜΟΣ

Η ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ Ἰούλιος.—Τὰ ἐν Λονδίῳ Μπολσεβικικὰ κέντρα καὶ ὁργανώσεις διήλθον πρὸ τινος ἡμέρας ταραχῆς. Ντετεκτίβς τῆς Σκότλαντ Γιάρντ ἐπεσκέφθησαν πλεῖστα ἐπίσημα Μπολσεβικικὰ ἱδρύματα, ἐπεθεώρησαν δὲ καὶ κατέσχον δημοσιεύσεις καὶ προπαγανδιστικὴν φιλολογίαν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσκολλημένων Μπολσεβικῶν εἰς τὰ ἐν Λονδίῳ Σοβιετικὰ ἱδρύματα ποικίλλει κατὰ διαφόρους ἐποχάς. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπολογίζεται ὅτι ἀνέρχεται περὶ τοὺς πεντακοσίους. Μία ἀλλαγὴ προσώπων καὶ ἐν διαρκείᾳ πηγαίνουσιν μετὰ τὴν Μόσχας Λονδίνου εἰς τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῶν Μπολσεβικικῶν τούτων ὁργανώσεων.

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ ἤρχισαν νὰ λαμβάνωσι νέα μέτρα ἐναντι τῶν Ρώσων ἐκείνων οἵτινες κατοικοῦσιν ἐν Λονδίῳ καὶ εἶνε κάτοχοι διαβατηρίων ἐκδοθέντων παρὰ τῶν Μπολσεβικικῶν ἀρχῶν, ὡς πρῶτον δὲ λέγεται ὅτι εἶναι ἡ ἀρνησις ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως παραχωρήσῃ παρτάσιν διάμονης ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς τοὺς κατόχους «ἐκφυγόντων» διαβατηρίων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἐπισήμων Ρώσικῶν ἐμπορικῶν ἱδρυμάτων ἐν Λονδίῳ ἐπῆλθε μία δραστικὴ ἐλάττωσις καὶ περιορισμὸς, εἶνε ὅμως δύσκολον ν' ἀποφανθῇ τις ἐὰν τοῦτο ὀφείλεται εἰς λόγους οἰκονομίας, ἢ ἐὰν εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας τῶν Ἀγγλικῶν ἀρχῶν. Οἱ μόνον οἵτινες θέλουσι παραμείνει εἰς τὰς θέσεις τῶν εἶνε οἱ διευθύνται τῶν διαφόρων τμημάτων, καὶ ἐλάχιστοι ἀπαραιτήτοι βοηθοὶ αὐτῶν.

Μία σημαντικὴ μερὶς Κυβερνητικῶν βουλευτῶν φρονούσα ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Μπολσεβικῶν ὑπερέβαινε κατὰ πολὺ τὸν ἀναγκαζοῦντα διὰ τὰς νομίμους ἀπαιτήσεις τοῦ ἐμπορίου, ἐξήσκησε τελευταίως πίεσιν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξήτησε παρ' αὐτῆς ὅπως ἀποδιώξῃ τοὺς περιττοὺς προπαγανδιστὰς Μπολσεβίκους. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ ὅποιον ἔχει ἐν γούρῳ τὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν Ἀγγλῶν διαμενόντων ξένων, ἀνέλαβε φαίνεται ὡς ἀ-

παξ καὶ διὰ παντὸς κανονίσῃ τὸ ζήτημα τῆς παραμονῆς, καθὼς καὶ τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα ἐκ τῶν Μπολσεβικῶν ἅτινα θὰ δύνανται νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἐν Ἀγγλίᾳ διπλωματικῆς προστασίας.

Εἰς ἐν ἀπὸ τὰ τελευταῖα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ «Ἐπιθεώρησις τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως» τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται μηνιαίως ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τῶν Μπολσεβικῶν καὶ παρέχει τὰς στήλας του εἰς τὴν Σοβιετικὴν προπαγάνδαν, ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἐκδοσις αὐτοῦ θέλει παύσῃ καὶ τὰ παρὰ τῶν συνδρομητῶν αἰτίαι δὲν ἔληξαν, θέλουσι καταβληθῇ εἰς τοὺς συνδρομητὰς.

Οἱ Μπολσεβικοὶ εἶχον ἐν κατάστημα εἶδος βιβλιοπωλείου εἰς τὸ κέντρον τοῦ Λονδίνου εἰς ὃ ἐξεδίδοντο καὶ ἐπωλοῦντο ἡ «Πράβδα» ἢ «Ἰοβέστια» καὶ ἄλλαι διάφοροι Κυβερνητικαὶ ἐκδόσεις καὶ φιλολογία τῆς Μόσχας. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἦτο ὑποκατάστημα μιᾶς ἐπισήμου Μπολσεβικικῆς ἐταιρείας, ἥτις εἰσάγει Ρωσικὰ εἶδη. Πρὸ τινος τὸ ἐπεσκέφθησαν ντετεκτίβς τῆς Σκότλαντ Γιάρντ, καὶ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην οἱ διευθύνοντες αὐτὸ ἐδήλωσαν ὅτι κλείει καὶ παύει τὰς ἐργασίας του.

Ὅσον ἀφορᾷ περὶ τῆς ὁρθότητος τοῦ μέτρου τούτου ἐκφράζονται ἀμφιβολίαι. Ἡ πρὸς πώλησιν φιλολογία ἐτυπύτο ἐν Ρωσίᾳ κυρίως, οἱ δὲ ἀγορασταὶ συγκατελέγοντο μετὰ τὴν τῆς Μπολσεβικικῆς κοινότητος ἐν Λονδίῳ. Οἱ Μπολσεβικοὶ θὰ εὐροῦν ὁπωσδήποτε τρόπον πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς εἰσαγωγῆς βιβλίων καὶ ἐντύπων προπαγανδιστικῶν ἐφ' ὅσον τοῖς εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ διατηροῦν μίαν βάσιν ἐναυθα. Ἡ ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ὁμισμένου εἶδους βιβλίων εἶναι εὐνόητος, ἡ ἀπαγόρευσις ὅμως τῆς πωλήσεως Μπολσεβικικῶν ἐφημερίδων, κατακρίνεται παρὰ πολλῶν, ὡς πράξις ἀμφιβόλου χρησιμότητος καὶ ὁρθοφροσύνης καθότι αἱ ἐφημερίδες αὗται εἶναι σχεδὸν πάντοτε πλήρεις ὕλικου τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἡ καλυτέρα ἀντιμπολσεβικικὴ προπαγάνδα.

Ἀφ' ἐτέρου εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Ἀγγλικοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος, εὐρισκόμενον ὡσαύτως εἰς κεντρικωτάτην συνοικίαν τοῦ Λονδίνου, Μπολσεβικικὴ φιλολογία

μεταφρασμένη εις ἁπλὴν εὐληπτον Ἀγγλικὴν γλῶσσαν δύναται ν' ἀγορασθῇ ἐλευθέρως καὶ ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ.

Ἡ ζωὴ ἦν διάγουσιν οἱ Μπολσεβίκοι ἐν Ἀγγλίᾳ εἶνε τόσο φανταστικὴ καὶ ἰδιοτροπος, ὅσον εἶνε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Μόσχαν.

Εἶναι πάντες μέλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος, ὑπόκεινται δὲ εἰς αὐστηρὰν πειθαρχίαν. Ὑπάρχουσι πλείστοι πράκτορες τῆς Τσεκας, καθὼς καὶ τῆς Μυστικῆς ἀστυνομίας Μόσχας. Οὐδεὶς γνωρίζει ποῖος εἶναι καὶ ποῖος δὲν εἶναι Κυβερνητικὸς κατάσκοπος, ὑφίσταται δὲ πάντοτε μία καταφανὴς ἀτιμωσφαιρα δυσπιστίας ὁποῦδήποτε συνέρχονται ὁμοῦ μερικοὶ Μπολσεβίκοι. Οὐδεὶς Μπολσεβίκος τολμᾷ νὰ ἐπισκεφθῇ φανερὰ Ἀγγλον ἢ Ρώσσον οὐτινος τὰ φρονήματα δὲν εἶνε

Μπολσεβικικά. Μία εὐγενὴς ἄρνησις εἶτε δι' ἐπιστολὴς εἶτε τηλεφωνικῶς εἶνε ἡ συνήθης ἀπάντησις ἢν λαμβάνει τις ἐν Λονδίῳ διὰ πρόκλησιν πρὸς γεῦμα ἢ συνάντησιν γενομένην πρὸς πάντα Μπολσεβίκον. Διατελοῦσι πάντες ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν φόβου καὶ τρόμου ἀνακλήσεως τῶν εἰς τὴν Μόσχαν.

Εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις ἔνθα Ρώσοι καὶ ἐργάται συνέρχονται ἀπὸ κοινοῦ, οἱ Μπολσεβίκοι πράκτορες κατορθώνουσι νὰ εἶνε πάντοτε παρόντες. Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὴν Ρωσικὴν ἐκκλησίαν τοῦ Λονδίνου, πλείστοι Μπολσεβίκοι πράκτορες παρευρίσκοντο εἰς αὐτὴν συνωθούμενοι μετὰ τῶν διαφόρων δουκῶν, πριγκίπων τῆς ἐξορίστου ρωσικῆς ἀριστοκρατίας.

ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΥΩΠΙΑ

(Ἡ «Νέα Ἐποχὴ» θεωρεῖται εὐτυχὴς ἀναδημοσιεύουσα ἐκ τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἄρθρον τοῦ ἐγκρίτου Κυπρίου πολιτευτοῦ καὶ εὐδαρσοῦς αγωνιστοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος κ. Θ. Θεοδότου. Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Θεοδότου ἀνάγεται εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ Ἀγγλου Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Ἑθνικοῦ Συμβουλίου τῆς Κύπρου ἐπὶ τῆς νέας πολιτικῆς ἐν τῇ νήσῳ μεταβολῆς).

Σκοπὸς τῆς ἱταμῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Μακαριωτάτου εἶνε ν' ἀπογοητεύσῃ καὶ ν' ἀποθαρρύνῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τῆς Κύπρου. Ὡς ἦτο ὅμως φυσικόν, αὕτη ἔφερε τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα. Ἐτόνωσε τὸ αἶσθημα τοῦ λαοῦ καὶ ἐνίσχυσε τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ συνείδησιν. Ὁ ἔντιμος κ. Ἀμερυ δι' ἡσυχρίσθη ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ τάπητος, ὅτι δὲν θὰ γείνῃ ἀντικείμενον συζητήσεως ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Φωρᾶται ὅμως ἀνακριβολογῶν καθότι καθ' ἑκάστην γίνεται μνεῖα καὶ εὐφημος μάλιστα τοῦ ἐνωτικοῦ τῆς Κύπρου ζητήματος καὶ ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Τύπῳ καὶ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἤχου ἔψαλλον οἱ ἐν τέλει ἐν Ἀγγλίᾳ κατ' αὐτὰς

ταύτας τὰς παραμονὰς τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅμως ἡ Ἑπτανήσος ἠνώθη διότι τὸ ἠθέλεν ὁ λαὸς τῆς διότι τὸ ἠθέλον φιλοδίκαιοι Ἀγγλοὶ. Ἀλλ' ὁ ἔντιμος κ. Ἀμερυ ἐξελέγχεται ἄγνοων μίαν δύναμιν τὴν κυριωτέραν ἴσως ἐν τῇ διπλωματίᾳ, τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν δημιουργοῦσιν ὠρισμένα γεγονότα, ὠρισμένα περιστάσεις, ἢ ὁποία παρασύρει καὶ τὰ μᾶλλον συντηρητικὰ καὶ ἀνένδοτα πνεύματα. Καὶ ὄντως τίς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι θάττον ἢ βράδιον δὲν θὰ εὐρεθῶμεν ἀντιμέτωποι πρὸς παρομοίας τῶν περιστάσεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐξηνάγκασαν τὴν Μεγάλην Βρετανίαν νὰ προσφέρῃ τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα; Τίς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία δὲν θὰ θελήσῃ θάττον ἢ βράδιον νὰ ἐκδιώξῃ τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τὰ Δωδεκάνησα, ὅποτε θὰ ὑποχρεωθῇ καὶ ἡ ἰδία νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον χάριν ὑπεριέρων συμφερόντων τῆς; Ἀραγε ἐξέλιπεν ἀπὸ τὸν Βρετανικὸν λαὸν τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς τιμῆς; Ἀς μὴ κουράξῃ τὰ κύτταρα τοῦ ἔγκεφάλου ὁ ἔντιμος κ. Ἀμερυ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι δὲν θὰ ἀνοιγῇ ἐκ νέου τὸ ἐνωτικὸν τῆς Κύπρου ζήτημα, τὸ ὁποῖον σήμερον ἐπιβάλλεται ὅχι μόνον ὡς δίκαιον ἐθνικὸν ἀλλὰ καὶ ὡς συμφέρον, διότι καὶ ἐν μόνον βλέμμα ἂν ρίψω-

μεν ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ πλούτου τῆς Ἑλλάδος καὶ συγκρίνωμεν τοῦτον μετὰ τὸν τῆς Κύπρου, θὰ ἐννοήσωμεν ὅτι καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καθαρῶς συμφεροντολογικῆς, ἡ Κύπρος διὰ νὰ εὐημερήσῃ πρέπει νὰ ἐνωθῇ μετὰ τὴν Ἑλλάδα.

Κάποιος πολιτικὸς ἀνὴρ, ὁ Ρισελὲς ἂν δὲν ἀπατώμαι εἶπε ὅτι «τὰ Κράτη ἂν θέλουν νὰ κρατοῦν ἐν ὑποταγῇ τοὺς ὑπ' αὐτὰ λαοὺς πρέπει νὰ μὴ καθιστῶσι τοὺς εὐτυχεῖς. Δέον ὅμως νὰ προσέχωσι νὰ μὴ τοὺς κάμωσι νὰ πεινάσουν διότι ἡ πείνα εἶνε κακὸς σύμβουλος». Ὁ ἔντιμος ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὑπουργὸς φαίνεται ὅτι ἐφαρμόζει τὴν ρήτηραν τοῦ Ρισελιὲ κατὰ γράμμα.

Θὰ ἔκαμνε ὅμως καλὰ νὰ χαλαρώσῃ ὀλίγον τὸν τόνον τῆς φωνῆς τοῦ καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἴδῃ μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς πραγματικότητος τὰ τῆς Κύπρου, καὶ τότε ἂν θέλῃ νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἐθνότητος τῆς Κύπρου δὲν θὰ χρευσθῇ νὰ κάμῃ χρῆσιν κεναισκόπιας, ἴσως θὰ γείνῃ ἀνάγκη νὰ κάμῃ χρῆσιν καταλλήλων ὁμματουαλίων τὰ ὁποῖα νὰ τῷ θεραπεύσωσι τὴν πολιτικὴν μυωπίαν ὥστε νὰ κατορθώσῃ νὰ ἴδῃ καθαρά τὰ πράγματα,

διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως.

Ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου, ἡ πολιτικὴ τοῦ Συντηρητικοῦ Κόμματος ὑπῆρξε μία καὶ ἀναλλοίωτος, — ἡ ἀλλοίωσις τοῦ ἐλληνικοῦ χαρακτῆρος τῆς Κύπρου. Πολλὰ πρὸς τοῦτο ἐπενεώθησαν καὶ ἐτέθησαν ἐν ἐνεργείᾳ σχέδια, μὴδ' αὐτῶ τοῦ διὰ Ἑβραίων ἐποικισμού τῆς νήσου ἐξαιρουμένου, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐματαιώθησαν πρὸς τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως τοῦ λαοῦ. Τὸ νέον τῆς Κυβερνήσεως σχέδιον εἶναι νὰ δημιουργήσῃ κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Ἑπτανήσου κόμμα καταχθονίων, δηλαδὴ κόμμα μὴ θέλον τὴν ἔνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι κατὰ ἐπέτυχε τῇ συνεργασίᾳ ἀξέστων τινῶν Κυπρίων φιλοδοξησάντων τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ. Ἐπέστη ὅμως τώρα μετὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς ἡ στιγμή καθ' ἣν ὁ λαὸς δέον νὰ ἐπιβάλλῃ ὡς ἐπέβαλε καὶ κατὰ τοὺς ἀπαισίας μνήμης χρόνους τοῦ λογαγοῦ Γιάγκ τὸν σεβασμὸν εἰς τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ τῆς Νήσου.

Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ

1830 - 1925

ΟΙ ΕΜΦΥΛΙΟΙ ΣΠΑΡΑΓΜΟΙ

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΕΛΛΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΘΕΙΣΑ (ΜΕΣΟΒΑΣΙΔΕΙΑ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Λίαν χαρακτηριστικὸν τῆς ἀνακουφίσεως τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κακοποιοῦ ἐκείνου στρατοῦ εἶναι γεγονότων ἐφημερίδα.

«Μετὰ πολλὰς ἀντιλογίας, ἀναβολὰς καὶ ἀπειθείας πῦδόκησαν οἱ ἀρεϊμάνιοι στρατοὶ καὶ νὰ ἀφίσουν τὰ χῶματα τῆς Ἀττικῆς καὶ νὰ ἀπέλθωσιν ὅπου ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν αὐτοὺς. Ἀφίνοντες τὰ ἀπὸ χθὲς γεγόμενα καὶ τὰς καταβληθείσας ραδιογραφίας τὴν ἐξηστέρησιν δὲ νομίζομεν ἤδη ἀναγκαίαν οὐδὲ φρόνιμον, λέγομεν ἁπλῶς ὅτι χθὲς ἀνεχώρησαν τὰ νικηφόρα στρατεύ-

ματα» τὰ μὲν ἀπὸ Κερασινίου, τὰ δὲ ἀπὸ Πειραιῶς ἀπερχόμενα, ὡς γνωστόν, ταῦτα μὲν εἰς Πελοπόννησον, ἐκεῖνα δὲ εἰς Ἀκαρνανίαν. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως πολλοὶ ἐγένοντο καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν λιποταξίαι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον νῦν χαρίσθησε τοὺς ραδιολογουμένους πολίτας, αἵτινες δὲν ἔτρεπον φύλακας τῆς τιμῆς, τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν, ἀλλ' ὅργανα ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς φατρίας, ἐξ οὗ προήλθον τὰ τελευταῖα δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα καὶ τὸ ἔθνος κατήσχυεν καὶ πολλοὺς εἰς τὸν Ἀδην ἀπέστειλαν».

Κατέπαυσεν οὕτως ὁ ἐμφύλιος ἐκείνος σπαραγμὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἐθρήνησεν ἡ Ἑλλάς ὑπὲρ τὰ 300 θύματα. Εἶχεν ἤδη ἀ-

διάσει πλέον ο λαός από την τρομοκρατίαν, την αναρχίαν και τὰ δεινὰ τὰ ὅποια ὑπέστη ἀπὸ τὴν στρατοκρατικὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐδημοκρατήθη. Τὴν μαύρην ἐκείνην ἐποχὴν μετὰ τρόμου καὶ βδελυγμίας ἀνεμνήσκοντο οἱ τῆς παρελθούσης γενεᾶς καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀκλόνητος πίστις τῶν πρὸς τὴν Βασιλείαν, ἣν καὶ μόνον ἐθεώρουν ὡς ἐγγυον ἡσυχίας, τάξεως καὶ λαϊκῆς εὐημερίας. Καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος τῆς λέξεως «μεσοβασιλεία» ποιοῦνται χρῆσιν πρὸς δῆλωσιν ἀναρχίας καὶ στρατοκρατίας.

* *

Τὸ θέμα τῶν μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὁθωνος συνεννοήσεων πρὸς πληρῶσιν τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀφίξεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἀρχηγῆτος τῆς Β' Δυναστείας δὲν ἀνήκει εἰς τὴν παρούσαν μελέτην εἰς τὴν ὅποιαν περιοριζόμεθα εἰς τὰ τῶν στάσεων καὶ ἐμφυλίων σπαραγμῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἴσως δὲ ἀποτελέσει ἀντικείμενον ἄλλης πραγματικῆς ἀργότερον ἐν τῇ «Ν. Ἐποχῇ». Ἐν εἴδει ὅμως προλόγου τῶν μεταγενεστέρων συμβάντων ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ ν' ἀσχοληθῶμεν δι' ὀλίγων μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Γεωργίου Α'.

Οἱ ἐπαναστάται τοῦ 1862 κατηγοροῦν τὸν Ὁθωνα, εἴτε ἐξ ἰδιοτελείας, εἴτε ἐξ ἀγαθοῦ σννεϊδύτος ἐπὶ ἀπολυταρχία καὶ ἐθνικῇ κακοδαιμονίᾳ οὕτω δὲ καὶ ἐδικαιολογήσαν τὴν ἐκθρόνισίν του.

Ὁδμεμία ὅμως ἀπολύτως διαφωνία προέκυψεν ὡς πρὸς τὴν μορφήν τοῦ νέου πολιτεύματος. Οὐδεὶς ἀπολύτως ἐνεφανίσθη ὡς δημοκρατικός, πάντες ἐπόθουν ἡν Συνταγματικὴν Βασιλείαν, ὑπέκοντες εἰς τὴν ἀκλόνητον πεθοίθησιν τοῦ λαοῦ, ὅτι μόνον διὰ τῆς Βασιλείας δύναται ν' ἀποκατασταθῇ ἀσφάλεια καὶ τάξις καὶ ν' εὐδοκηθῶσιν τὰ μεγάλα τοῦ ἔθνους ἰδιαιτέρας. Ὁ δὲ λαϊκὸς πόθος καθίστατο ἔτι ζωηρότερος μετὰ τὴν παράτασιν τῆς ἀβασιλευτοῦ ἀναρχίας καὶ ἐξεδηλοῦτο συνεχῶς εἰς θεωρητικὰ συλλαλητήρια ὑπὲρ τῆς Βασιλείας. Εἶναι ἀληθὺς μοναδικὸν παράδειγμα τὸ γεγονός τοῦτο ἰαοῦ ἐκδιώξαντος κατόπιν πολλῶν στάσεων καὶ μᾶς μεγάλης ἐπαναστάσεως ἕνα Βασιλέα καὶ ἀγνητιομένου εὐθὺς ἀμέσως πρὸς ἀνεύρεσιν ἄλλου οὐχὶ πλέον ὡς Βασιλικῶν προσώπου. ἄλλ' ὡς ἰδέας ἀναποσπᾶστος συνδεδεμένης πρὸς τὴν κρατικὴν ὑπόστασιν.

Ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις διαβλέπουσα τοὺς ἐκ τῆς ἐκκενρότητος τοῦ Δυναστικοῦ

ζητήματος κινδύνους τῆς ἀναρχίας ἔσπευσε νὰ προκηρῶσιν δημοψήφισμα πρὸς ἐκλογὴν Βασιλέως πρὸς τὰ τέλη τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1862, κατὰ τὸ ὅποιον ἐξελέγη πανηγυρικῶς Βασιλεὺς ὁ δευτερότοκος υἱὸς τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας πρίγκηψ Ἀλφρέδος. Διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἤλπιεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅτι θὰ κερδίσει τὰς συμπαθείας τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς καὶ ὅτι θὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἑπιτήρησις. Ἀλλ' ἔντονοι διακοινώσεις τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας ὑπεθύμισαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ πρωτόκολλον τοῦ 1830, τὸ ὅποιον ἀπέκλειε τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου μέλη βασιλευσῶν οἰκογενειῶν τῶν τριῶν προστατῶν Δυνάμεων. Ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἐνδιεφέρετο μᾶλλον διὰ τὴν ἐκλογὴν Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος μὴ δυναμένου νὰ γίνῃ ὄργανον τῆς γαλλικῆς ἢ τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς καὶ διὰ τοῦτο εὐχαρίστως συγκατένευσεν εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ὑπὸ τοῦ Ἀλφρέδου ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μὴ ἐκλογῆς ἄλλων τινῶν πριγκήπων ἀνηκόντων ἢ προσκειμένων εἰς τὰς δυναστείας τῶν δι' ἀντιπάλων Δυνάμεων. Τοιοῦτοτρόπως ἐσυνεχίζετο ἡ χηρεία τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ αἱ συνεννοήσεις πρὸς πληρῶσιν αὐτοῦ, ἐν ᾧ συγχρόνως ἐσυνεχίζετο ἡ ἀναρχία ἐν Ἑλλάδι, τῆς ὁποίας λίαν ἐνδεικτικὴ εἶναι ἡ θρυλικὴ καταστάσις φράσις ἐκείνη «Θέλου με βασιλεῖα» ἃς εἶναι ἀπὸ ξύλου ὡς ἐκράντα ὁ λαὸς κατὰ τὴν τρομοκρατικὴν ἐκείνην δημοκρατικὴν περίοδον. Ὡστε, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ τονισθῇ χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, κακῶς ἰσχυρίσθησαν ἐσχωτῶς τινες, ὅτι δῆθεν τὴν Β' Δυναστείαν ἐπέβαλον τὰ συμφέροντα τῶν ξένων Δυνάμεων, διότι ἀναμφισβητήτως ταύτην ἐπέβαλεν ὁ λαϊκὸς πόθος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως καὶ εὐνομίας, ἀγαθὰ τὰ ὅποια ἐστερήθη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καθ' ὃν χρόνον ἐδημοκρατήθη. Διὰ τοῦτο δικαίως ἐχαιρετίσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἡ ἐκλογὴ ὡς Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων τοῦ Γεωργίου Α', πρίγκηπος τῆς Δανίας καὶ ἐπανηγυρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ἀφίξις αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς λήξις τῶν δεινῶν τῆς ἀβασιλευτοῦ ἐποχῆς καὶ ἀπαρχὴ προόδου καὶ ἐθνικῆς εὐημερίας. Καὶ ἤδη εἰσερχόμεθα εἰς τὸ γ' μέρος τῆς παρούσης μελέτης τῶν ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Γεωργίου Α' στάσεων.

ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ. ΤΡΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΧ. 72.000.000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 28.600.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:	ΔΡΑΜΑ	ΚΟΖΑΝΗ	ΠΟΤΑΜΟΣ (Κι.δ.ήρων)
ΑΘΗΝΑΙ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	ΠΡΕΒΕΖΑ
» ΠΑΓΚΡΑΤΙ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ	ΠΥΡΓΟΣ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΛΑΜΙΑ	ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΑΙΓΙΟΝ	ΙΩΑΚΗ	ΛΑΡΙΣΣΑ	ΣΠΑΡΤΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΛΕΒΑΔΕΙΑ	ΣΟΡΟΒΙΤΣ
(ΔΕΛΦΕΑΓΑΤΣ)	ΚΑΒΑΛΛΑ	ΛΙΜΝΗ (Εύβοίας)	ΣΥΡΟΣ
ΑΜΦΙΣΣΑ	ΚΑΛΑΜΑΙ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΜΑΛΙΑΣ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΑΡΓΟΣ	ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ (Σάμου)	ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ	ΤΣΟΥΤΑΙΟΝ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ	ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ	ΕΛΛΗΝ	ΥΔΡΑ
ΒΑΘΥ (Σάμου)	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ	ΦΛΩΡΙΝΑ
ΒΟΛΟΣ	ΚΑΣΤΡΟΝ (Λήμνου)	ΠΑΤΡΑΙ	ΧΑΛΚΙΣ
ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ	ΚΕΡΚΥΡΑ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	ΧΑΝΙΑ
ΓΥΘΕΙΟΝ	ΚΙΑΤΟΝ	» Πλατ. Τελωνεί	ΧΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ			

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Pine Street 25 ΒΟΣΤΩΝΗ (Athens Banker's Corporation)
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Fenchurch Street 22--ΕΝ ΚΥΠΡΩ: ΛΕΜΕΣΟΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΙΔ

ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ
ἐν ὧσιν καὶ ἐπὶ προθεσμία

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡΧ. 20.000 ΠΡΟΣ 4 1/2

ΠΑΡΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ

Οικιακῶν καὶ Μαγειρικῶν

ΣΚΕΥΩΝ

ἐξ ἀλουμινίου καὶ ἐμαγιέ

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ

ΔΙΣΚΟΙ

Μουσαμάδες,

ψάθες, διάδρομοι

ΨΥΓΕΙΑ — ΠΑΓΩΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Φίλτρα ὕδατος

ΦΟΥΡΝΟΙ

Εὐρωπαϊκοί

ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΕΝ ΤΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΙ

ΟΙΚΟΣ

ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Δ.Γ. ΔΟΥΖΙΝΑ

ΟΔΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 17

Μέγαρον Ἀρσανείου

(ἐναντι Ἰονικῆς Τραπεζῆς)

ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ & ΔΙΣΚΟΙ

ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΩΝ

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ & ΚΟΥΖΙΝΑΙ

*ἀνδρακίτου, λυγνίτου, ξύ-
λων, κὼκ γκαζ, πετρελαί-
ου καὶ οἰνοπνεύματος.*

ΛΑΜΠΑΙ

*Ἑλεκτρικοῦ, βενζίνης, οἰ-
νοπνεύματος, πετρελαίου
καὶ ἀσετυλίνης.*

ΕΡΓΑΛΕΙΑ - ΛΟΥΚΕΤΑ - ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

ΑΓΓΛΟ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΙΦΑΛΑΙΑ 17.500.0000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΣΑΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 5.000.000

Επίτιλε τῆς Ἀγγλο-αμερικανικῆς Τραπεζῆς

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΤ. ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗΣ

Ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν Ἑργασίαν

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣΕΙΣ ΔΡΧ. & ΞΕΝΟΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΤΟΚΟΣ 4% 4½ 5% & 6%